

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΠ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΕΠΙ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑΝ

ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΟΔΕΙΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΣΥΝΘΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΥ

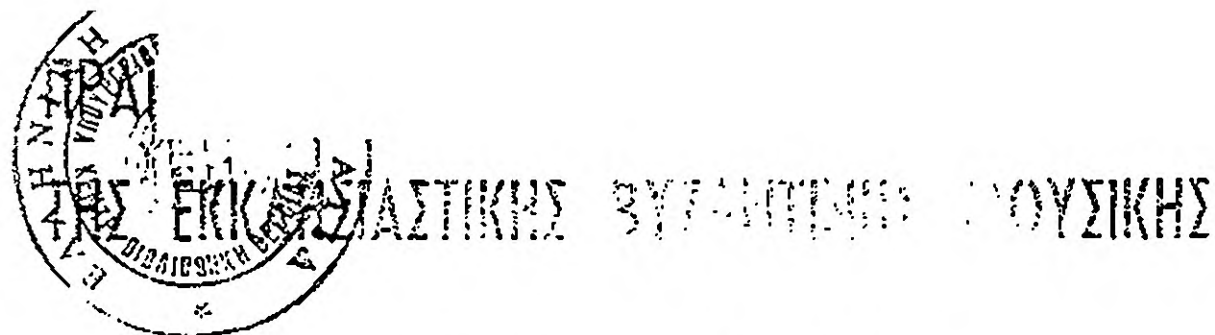
Πρὸς χρῆσιν
παντὸς Φιλομουῦσου
Ίεροψαλτῶν
καὶ Ίερατικῶν Σχολῶν

Ἡ Μέθοδός μου αὕτη, τυγχάνει μοναδική εἰς εὐκόλον ἐκμάθησιν. Εἶναι ἡ πλέον εὐκόλος Μέθοδος, ὀλιγόλογος ἀπλουστευμένη εἰς λίαν κατανοητὴν γλῶσσαν, μὲ πλεῖστα παραδείγματα, ἐξηγήσεις καὶ Γυμνάσματα, μὲ πολλὰς Μουσικὰς Κλίμακας διὰ κάθε γένος ὥστε, καὶ οἱ πλέον ἀνεπίδεκτοι μαθήσεως νὰ ἀντιλαμβάνωνται πλήρως. Εἶναι βιβλίον χρήσιμον δι' ὅσους ἐπιθυμοῦν τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἐκκλ. Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Ἡ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 100. ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Ἐπίσης, προσφέρεται μὲ τὸ κατοχυρωθὲν πρωτότυπον σύστημά μου, τῆς ἀνευ διδασκάλου διδασκαλίας καὶ ἐκμάθησεως τῆς ὡς ἄνω Μεθόδου μου. Πληροφορίαι εἰς τὴν ὀπισθεν διεύθυνσίν μου.

ΑΘΗΝΑΙ

1966

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΓΓ. ΜΑΥΕΔΙΝΟΥ
ΕΚ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

DEPARTMENT OF THE INTERIOR
 BUREAU OF LAND MANAGEMENT
 WASHINGTON, D. C. 20250

AREA
B. G. A. T. C.

Ἰσχυρὸς πᾶσι
πάντος Φιλοφρονῶν
Ἰερουσαλὴν
καὶ Ἰερουσαλὴν ἡμετέραν

Ἡ ΜΕΘΟΔΟΣ ΜΟΥ ΑΥΤΗ, ΙΟΥΧΑΙΝΤΕΡ ΠΡΟΒΟΛΗΤΗ ΕΙΣ ΕΥΚΟΛΟΝ ΕΚΜΕΤΗΡΙΟΝ
ΕΙΝΑΙ ἢ ΠΛΕΟΝ ΕΥΚΟΛΟΣ ΜΕΘΟΔΟΣ. ΕΠΙΤΕΡΕΥΟΝΤΕΣ ΕΥΛΕΚΤΟΤΕΡΩΝ ΕΙΣ
ΛΙΑΝ ΚΑΤΑΝΟΗΤΗΝ ΥΛΩΘΟΥΝ, ΜΕ ΠΛΗΡΟΤΑΤΑ ΠΑΡΑΒΙΒΗΤΕΣ, ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΓΕΝΝΑΣΜΑΤΑ, ΜΕ ΠΟΛΛΑΣ ΜΟΡΦΑΣ ΕΚΔΗΜΕΙΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΓΕΝΟΣ
ΩΣΤΕ, ΚΑΙ ΟΙ ΠΛΕΟΝ ΕΝΑΠΕΘΕΙΟΙ ΜΕΤΕΒΑΝΤΕΣ ΕΝ ΕΥΚΟΛΟΤΕΡΩΝ
ΠΛΗΡΩΣ. ΕΙΝΑΙ ΕΙΔΩΛΙΟΝ ΧΡΗΣΙΜΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΠΙΔΕΙΜΟΝ ΕΙΝ ΕΚΜΕΤΗ
ΣΥΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛ. ΒΟΧΩΣΤΙΝΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΕΝ ΤΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΤΙΜΑΤΑΙ
ΔΡΧ/59

Ἐπίσης, προσφ. ρ. 16 το κατοχυρωμένο πνεύμα μου ούκοτημά μου, τῆς ἀντιοδόχου ἀντιοδόχου, καὶ ἐν τῇ τῆς, ὡς ἀντιοδόχου μου, Πληροφάνεια σὺ, ἐν τῇ ἀντιοδόχου μου.

ALMOGA SENTINEL BERMUDESK SENTINEL

*Αριθμός Εισιτητηρίου: 40999

*Pass via Nicaragua: 6-10-81

Ταχυμετρικός Αριθμός: 2817119.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐθεώρησα καθήκον μου, νὰ προβῶ εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς παρούσης μεθόδου τῆς παρ' ἡμῖν Ἑκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ἔχων ὑπ' ὄψιν μου ὅτι καθε ἀρχὴ ἐνὸς ἔργου ἔχει καὶ τὰς σχετικὰς δυσκολίας, καθὼς καὶ τὰς ἐλλείψεις τοῦ ἔνεκα δὲ τούτου δὲν πρέπει νὰ ἀποκλείει τοὺς ἐπιχειροῦντας τοιαῦτα ὠφέλιμα ἔργα. Καθὼς ἀπαραίτητον ἡμῶν ἡ μεγάλη μας εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς ἀειμνήστους μεγάλους μας Μουσουργοὺς καὶ Διδασκάλους τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Λόγοι δὲ Ἑκκλησιαστικοὶ ὅσον καὶ Ἐθνικοὶ ἐπιβάλλουν σήμερον νὰ ἐνταθῇ πολὺ περισσώτερον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς διαδόσεως τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Βυζ. Μουσικῆς πρὸς περιφρούρησιν τῆς ἱερᾶς ταύτης κληρονομίας, ἀπὸ ἐνδοξον παρελθόν, καὶ νὰ προλάβωμεν τὸν κίνδυνον ὅστις ἐπικρέμαται εἰς τὸ νὰ ἐκτοπισθῇ ἀπὸ τὴν Ἑκκλησίαν, τὸ ἱερὸν τοῦτο κειμήλιον.

Τὴν Μεθόδον μου ταύτην ἀκριβῶς ἐπλούτησα μὲ πολλὰς ὠφελίμους μουσικὰς ἐξηγήσεις καὶ κατέστησαν ταύτην εὐκολονόητον διὰ πάντα θέλοντα νὰ σπουδάσῃ τὴν Ἑκκλ. Βυζ. Μουσικὴν. Εἶναι δὲ εὐχερεστέρα εἰς τὴν ἐκμάθησιν, καὶ πλουσία εἰς ὕλην, διότι περιλαμβάνει πλεῖστα παραδείγματα, γυμνάσματα.

Σπουδαῖοι δὲ λόγοι ἐπιβάλλουν σήμερον τὸν ἐπαρκὴ κατάρτισμόν ἀρίστων μουσικῶν, καὶ καλλιφώνων ἱεροψαλτῶν, καθὼς καὶ ἱερέων καὶ Διακόνων λειτουργῶν τοιούτων, διὰ τὴν πλήρη Μουσικὴν ἁρμονίαν, καὶ διὰ νὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ τὴν Ἑκκλησίαν ἡ παρατηρουμένη χασμῶδία καὶ ἀσυμφωνία ἡ ὁποία δὲν συντελεῖ ποσῶς εἰς τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς Ἑκκλησίας.

Δὲν δύναται ὅμως οὐδεὶς νὰ κατηγορήσῃ τὴν ἡμετέραν Ἑκκλ. Βυζ. Μουσικὴν ἥτις εἶναι πλουσία, μελωδική, καὶ κατανυκτική, δυναμένη νὰ ἀναπτύξῃ μεγίστης ἁρμονίας καλῶς ἐκτελουμένη, μὲ ἐμπείρους βοηθοὺς, καὶ καταλλήλους ἰσοκράτας, μὲ τὰς διαφόρους ἄντεχνους ἐναλλαγὰς καταλλήλων ἰσοκρυστημάτων.

Ταῦτα πάντα ὅμως ἀπαιτοῦσιν θυσίας καὶ κόπους οἰκονομικάς, καὶ προσωπικάς. Ἐντέλλονται δὲ οἱ ἐπικεφαλῆς τῆς Ἑκκλησίας ἱστάμενοι μετὰ ζήλου καὶ φιλοτιμίας, ὅπως ἐπιληφθῶσιν τοῦ σοβαροῦ τούτου ἐθνικοῦ ζητήματος περὶ βελτιώσεως τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς ὕμνοδίας ἐν τῇ Ναῷ, διότι ἐκτός τοῦ γενικοῦ καλοῦ ποῦ θὰ ἐπιφέρει εἰς τοὺς Ἑκκλησιαζομένους, θὰ ἐκλείψωσιν καὶ αἱ κατακρίσεις ἐναντίον τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Ἑκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, καὶ μέχρι τέλους μετ' εὐχαριστήσεως νὰ ἀκροῶνται οἱ Ἑκκλησιαζόμενοι τῆς θείας λειτουργίας. Εὐχῆς δὲ ἔργον θὰ ἦτο ἔάν μετὰ τῶν ἄλλων προσόντων διὰ τοὺς ὑποψηφίους ἱερεῖς καὶ Διακόνους εἶχεν πρωτεύουσαν θέσιν καὶ τὸ φωνητικόν, μουσι-

κόν, καὶ ἁρμονικὸν προσόν, διὰ τὸ νὰ ἐπιτυγχάνεται πληρέστερον ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ Ἀρμονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Πρὸς τοῦτοις ἐθεώρησα καθήκον ἀπαραίτητον νὰ ἀφιερῶσω τὸ βιβλίον μου τοῦτο μετὰ πάσης εὐλαβείας πρὸς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα τὸν Μητροπολίτην Κελαβρύτων καὶ Αἰγιναιείας κ.κ. Γεώργιον τιμῆς ἕνεκεν, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ.

Ἐλπίζων ὅτι τὸ παρὸν βιβλίον μου (Μέθοδος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς) θέλει συντελέσει εἰς τὴν πληρεστέραν ἐξάπλωσιν τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλ. Ὑμνωδίας καὶ ζητῶν τὴν ἐπιεικὴν κρίσιν πάντων, καὶ τῶν ἀξιολόγων συναδέλφων μου, πέποιθα ὅτι θέλει συστηθῇ παρ' ὅλων τῶν ἀνωτέρω πρὸς τοὺς μέλλοντας νὰ διδαχθῶσιν.

Μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως

Ὁ Συγγραφεὺς

ΔΗΜ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

1ον) Οἱ μέλλοντες νά σπουδάσωσι τήν μέθοδον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ἐυκολώτερον καί τακτικώτερον, ὀφείλουσιν νά ἀκολουθήσωσιν τήν ἐξῆς σειράν ὡς εἶναι τυπωμένη ἀπ' ἀρχῆς εἰς τήν παροῦσαν Μέθοδον.

2ον) Ὁ μαθητής διὰ νά μάθῃ νά προφέρῃ τοῖς φθόγγους τῆς Μουσικῆς κλίμακος καλῶς κατὰ τὰ διαστήματα τῶν τόνων ἀκριβέστατα, ὕψος Ἐκκλησιαστικόν, καί ἀπαγγελίαν τοιαύτην πρέπει νά διδαχθῇ νά ψάλλῃ ἀπό ψάλτην ἔχοντα βαθείας θεωρητικὰς γνώσεις τῆς Ἐκκλ. Βυζ. Μουσικῆς, καθὼς καί ὕψος μελωδικόν καί Ἐκκλησιαστικόν νά προσέχῃ δὲ πολὺ εἰς τήν προφοράν τούτου, διότι ὁ Μουσικός ὁ μὴ ἔχων ἐμπειρίαν καί ὕψος τῆς Ἐκκλ. Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὅταν ψάλλῃ δὲν φυλάττει μὲ ἀκρίβειαν τὰ διαστήματα καθὼς ὀρίσθησαν.

3ον) Μετὰ τήν παροῦσαν Μέθοδον, νά παραδίδηται τοῖς τέσσαρας διατονικοῖς ἤχους τοῦ Ἀναστασιματαρίου καθὼς καί τὸ σύντομον Εἰρμολογικόν αὐτοῦ τὰ Ἑωθινὰ Δοξαστικά τοῦ διατονικοῦ γένους, καί τὰς Δοξολογίας.

4ον) Τοῖς δύο χρωματικοῖς ἤχους τὸν Δεύτερον καί Πλάγιον Β' μὲ τὰς κλίμακας αὐτῶν καί φθοράς, μὲ τὰ ὡς ἄνω διατυπωθέντα κατὰ σειράν.

5ον) Τοῖς δύο Ἐναρμονίους ἤχους Τρίτον καί Βαρὺν με τὰ ὡς ἄνω διατυπωθέντα κατὰ σειράν.

6ον) Μετὰ τὸ Ἀναστασιματάριον, τὸ Εἰρμολόγιον Καταβασιῶν καί λοιπὰ τοῦ Εἰρμολογίου.

7ον) Ἀπὸ τὸ Δοξαστάριον ἀπὸ δέκα δοξαστικά τοῦ κάθε γένους.

8ον) Τὰ σύντομα Χερουβικά τῆς σειρᾶς ὅλων τῶν ἤχων Θ. Φωκαέως, καθὼς ὁμοίως καί τὰ Ἀργότερα τοῦ αὐτοῦ, Ἀναλόγως δὲ τῆς προόδου τοῦ μαθητοῦ θὰ συνεχίζεται καί ἐπὶ ἔργων καὶ τῶν ἄλλων Μουσουργῶν.

9ον) Κεκραγάρια ἀργὰ κατ' ἤχον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, Ἀνοιξαντάρια, Φωκαέως καὶ Παιδεστίνου Μακάριος ἀνὴρ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου. Ἰδιόμελα τῶν Κυριακῶν τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς κτλ. κτλ. Καὶ τοιοῦτοτρόπως τελειοποιεῖται καταλλήλως ἐν συνεχείᾳ μὲ τὸν ἀτομικόν του ζῆλον.

ΡΥΘΜΟΣ ΔΙΣΗΜΟΣ

Κινήσεις χειρὸς

θέσις 1↓

↑2 ᾠραις

ΤΡΙΣΗΜΟΣ

» »

1↓
θέσις

2
→
δεξιᾶ
κίνησις

↘3
ᾠραις

ΤΕΤΡΑΣΗΜΟΣ

» »

2
←
Ἀριστερᾶ
κίνησις

1↓
θέσις

3
→
δεξιᾶ
κίνησις

↘4
ᾠραις

ΧΡΟΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Καλεῖται ἡ διάφορος ταχύτης ἢ βραδύτης τοῦ χρόνου. Ἡ χρονικὴ ἀγωγή σημειοῦται δι' ἐνὸς Χ χρόνου καὶ ἐνὸς γοργοῦ. ἢ Ἀργοῦ Ἀναλόγως.

Χρόνος Ἀργός

⌣
X

Χρόνος λίαν Ἀργός

⌢
X

Χρόνος Γοργός

⌥
X

Χρόνος λίαν Γοργός

⌤
X

Οἱ τῶν Ἀρχαίων Μουσικῶν καὶ οἱ παρ' ἡμῶν
καλούμενοι Ἦχοι

Ἑλληνιστί	Καθ' ἡμᾶς	Ἀραβοτουρκιστί
Δώριος	Πρῶτος	Σερπά
Λύδιος	Δεύτερος	Χουζάρ
Φρύγιος	Τρίτος	Τζαρκιὰκ
Μιξολύδιος	τέταρτος	Νεβά

Ἐκ τούτου παράγονται καὶ οἱ Πλάγιοι

ὑποδώριος	Πλ. Πρώτου	Χουσεῖνῃ
ὑπολύδιος	Πλ. Δευτέρου	Χιτζὰζ
ὑποφρύγιος	Πλ. Γ' ἢ Βαρῦς	Πεστεγκιὰρ
ὑπομιξολύδιος	Πλ. Τετάρτου	Ρὰσι

Ἐκ τούτων παράγονται καὶ ἕτεροι Ἀνόμικτοι Ἦχοι

ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

Θεωρία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Ιον) Ἡ μουσικὴ εἶναι μέλος καὶ ὅσα ἀκολουθοῦσιν αὐτό, ἦτοι οἱ Φθόγγοι, Τόνοι, Ἦχοι, Συστήματα, Γένοι, Χρόνος, Ρυθμός, Σύνθεσις, Παραλλαγή, Φθοραί, Μαρτυρίαι.

2ον) Φθόγγοι ὀνομάζονται οἱ χαρακτηῆρες τῆς μελωδίας· εἶναι δέκα καὶ διαιροῦνται εἰς ἀνιόντας καὶ κατιόντας. Καὶ οἱ μὲν ἀνιόντες εἶναι ἑξ. Οἱ δὲ κατιόντες εἶναι τέσσαρες.

Γράφονται καὶ ὀνομάζονται ὡς ἑξῆς :

Ἀνιόντες 6			Κατιόντες 4		
Ἰσον		ο	Ἀπόστροφος	~	α
Ὀλίγον		α	Ὑπορροή	~	2
Πεταστή		α	Ἐλαφρόν	~	β
Κεντήματα		α	Χαμηλὴ	~	δ
Κέντημα		β			
Ὑψηλὴ		δ			

3ον) Διαιροῦνται οἱ χαρακτῆρες τῆς ποσότητος εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς Σώματα, Πνεύματα, καὶ Οὐδετέρους. Καὶ τὰ μὲν σώματα εἶναι (6) καὶ δύ- νανται νὰ γράφωγται μόνα εἰς τὴν σύνθεσιν.

$$\text{—, —, U, Z, O, L, (6)}$$

Τὰ πνεύματα δύο (2) , ,

Δὲν γράφονται μόνα, πάντοτε μετὰ τῶν σωμάτων ὑποτάσσουσι δὲ τὰ Σώματα αὐτῶν.

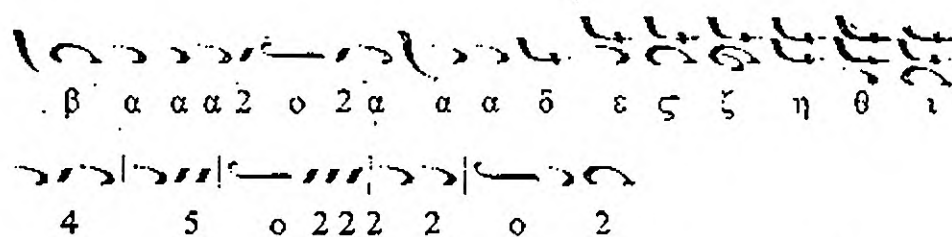
Οἱ οὐδέτεροι δὲ δύο (2) ἄνδρες, ὡς οὐδέτεροι οὔτε εἰς τὴν τάξιν τῶν σωμάτων οὔτε τῶν πνευμάτων ἀνήκουσιν.

Σύνθεσις τῶν Χαρακτηρῶν ἀγίωντων

ο οα α α 2 2 β β βα γ δ δα ε.
 εα ς ςα ζ η θ ι ο β γ δ ε ς ζ
 π θ ι

Σύνθεσις Κατιόντων Χαρακτήρων

$$\alpha \quad \alpha \quad 2 \quad o \quad 2 \quad \alpha\alpha \quad \beta \quad \alpha \quad 2\alpha \quad \alpha \quad 2\alpha \quad 2 \quad 2 \quad \gamma \quad \gamma \quad \gamma$$

Τόνοι φωνῆς

Τόνος είναι φωνή ἔχουσα ὀρισμένον διάστημα κατανέμονται δὲ εἰς Μείζονας, Ἐλάσσονας καὶ Ἐλαχίστους εἰς τὴν διατονικὴν Κλίμακα ὁ Νη-Πα διάστημα εἶναι μείζων τόνος ὁ Πα-Βου Ἐλάσσων τόνος, καὶ ὁ Βου-Γα διάστημα Ἐλαχίστος τόνος, καὶ οὕτω καθεξῆς ὡς ἡ κατωτέρω κλίμαξ.

Μουσικὴ Κλίμαξ

Διατονικοῦ Γένους

Ἐκ τοῦ Νη				Ἐκ τοῦ Πα			
	νι		Νη	πi		Πα	
Ἡμίτονον	6		Ζω	12		Νη	
Ἐλάσσων	9		Κε	6		Ζω	Ἐλαχίστος
Μείζων	12		Δι	9		Κε	Ἐλασσων
	12		- Διαφωνία	12		Δι	Μείζων
Μαργυρία	6		Γα	12		Γα	Μαργυρία
	9		Βου	6		Βου	
	12		Πα	9		Πα	
	66		Νη	66		Πα	

Συμπλήρωση σελ. 11

Χαρακτήρες της Μουσικής Μεθόδου: Ἀνιόντες 6 καὶ Κατιόντες 4.

Εἰς τοὺς ἀνιόντας καὶ κατιόντας χαρακτήρας ἡ ποσοτικὴ ἀξία ἐνὸς ἐκάστου χαρακτήρος, ὅταν σημειοῦται διὰ γράμματος τῆς Ἀλφαβήτου σημαίνει Ὑπερθατώς. Ὅταν δὲ σημειοῦται δι' ἀριθμοῦ σημαίνει Συνεχῶς εἴτε περὶ ἀναβάσεως, εἴτε περὶ καταβάσεως πρόκειται.

Παράδειγμα: Ὑπερθατώς ἀπὸ τὸν Πα, ἀμέσως Γα, Πα, Δι, Πα, - Κε κτλ. Παράδειγμα: Συνεχῶς μία μία συνεχῶς Πα, Βου, Γα, Δι, Κε κτλ.

Τὸ ἴσον οὔτε ἀνάδασιν, οὔτε κατάδασιν ἔχει, ἀκολουθεῖ τὴν φωνὴν τοῦ προηγούμενου τοῦ χαρακτήρος. Τὰ ἄλλα ὡς ἀναγράφονται εἰς τὸν πίνακα.

Σύνθεσις τῶν χαρακτήρων ἀνιόντων καὶ κατιόντων.

Τὸ Ὀλίγον καὶ ἡ Πεταστὴ ὑποτάσσονται καὶ μένουں ἄφωνα, ἐνεργοῦν δὲ μόνον οἱ ἄνωθεν αὐτῶν χαρακτήρες. Πλὴν τῶν Κεντήματων, καὶ τοῦ Κεντήματος ἔταν εὑρεθῇ ἄνωθεν αὐτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς Πεταστῆς, τότε ἐνεργοῦν τὰ δύο μαζὺ κατὰ 3 φωνὰς ἀνάδασιν ὑπερθατώς. Τὰ Κεντήματα εἴτε ἄνωθεν, εἴτε κάτωθεν τοῦ Ὀλίγου, ἐνεργοῦν καὶ τὰ δύο ἀνὰ μίαν φωνὴν ἀνάδασιν συνεχῶς. Τὰ μὲν Κεντήματα εὑρισκόμενα κάτωθεν τοῦ Ὀλίγου προηγούμενα, ἄνωθεν δὲ τοῦ Ὀλίγου ἐπονται. Ἐὰν εὑρεθῇ γοργὸν ἀφορᾷ τὰ Κεντήματα εἴτε ἄνωθεν, εἴτε κάτωθεν εὑρισκόμενα.

Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ διγοργόν, τότε ἀφορᾷ τοὺς δύο χαρακτήρας μαζὺ, Ὀλίγον καὶ Κεντήματα. Ἡ ὑψηλὴ, ὅταν εὑρεθῇ δεξιὰ ἄνωθεν τοῦ Ὀλίγου ὑποτάσσει τὸ Ὀλίγον, καὶ ἐνεργεῖ μόνον ἡ ὑψηλὴ 4 φωνὰς ὑπερθατώς ἀνάδασιν. Ὅταν δὲ εὑρεθῇ ἄνωθεν ἀριστερὰ τοῦ Ὀλίγου, τότε ἐνεργοῦν τὰ δύο μαζὺ, 5 φωνὰς ἀνάδασιν ὑπερθατώς, τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μετὰ τὴν Πεταστὴ. Τὸ Ὀλίγον καὶ ἡ Πεταστὴ ὑποτάσσονται καὶ ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν αὐτῶν κατιόντας χαρακτήρας ὡς ἡ εἰκὼν τῆς Μεθόδου.

Συνεχῆς Ἑλαφρόν σημειοῦται μία Ἀπόστροφος πολὺ πλησίον τοῦ Ἑλαφροῦ καὶ τότε ἐνεργοῦν ἀνὰ μίαν φωνὴν κατάδασιν συνεχῶς. Ἡ μὲν Ἀπόστροφος λαμβάνεται σὲ θέσιν γοργοῦ, στήν ἄρσιν. Τὸ δὲ Ἑλαφρόν μίαν φωνὴν κατάδασιν εἰς τὴν θέσιν. Εἶναι δὲ συνδεδεμένα μεταξὺ τῶν ὡς ἐν εἶδος γεφυρώματος ἀχωρίστως.

Παρατήρησις: Εἰς τινὰ σημεία, πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν γυμνασμάτων, ὑπάρχει παραπομπὴ εἰς οἰκείας σελίδας τῆς μεθόδου ἀπὸ σελίδος 13 - 17. Ἐκαὶ ὁ σπουδαστὴς πρέπει, πρὸ τῆς ἀκροάσεως τοῦ γυμνασματος, νὰ μελετήσῃ καλῶς τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὰς ὡς ἄνω σελίδας. 2ον) Πρὸ τῶν γυμνασμάτων, καὶ ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη, γίνεται ἐξήγησις τῶν διαφορῶν γραφικῶν

συμπληρωμάτων, ὡς καὶ τῆς προτεραιότητος ἐκτέλεισως Κλημάτων, γυμνασιό-
των καὶ τῶν ἐπεξηγήσεων αὐτῶν. Τῆς Μαρτυρίας, θὰ μελετήσετε προσεκτι-
κῶς εἰς τὰ διάφορα γυμνάσια, οὕτως ὅστε, αἱ διάφοραι Μαρτυρίαι νὰ συμ-
φωνοῦν μετὰ τὰ ψαλλόμενα γυμνάσια καὶ ἀντιγράφονται εἰς τὸ βιβλίον, διότι
ἐάν θέν συμφωνοῦν, καὶ λάθος θὰ ὑπάρχη εἰς τὴν προγράμμάς σας, καὶ ὡς
ἐκ τούτου εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἐπανόληψις, πρὸς τακτοποιήσιν τούτου.

Ἐπίσης ὑπάρχει Ὁλόκληρος ἡ Μέθοδος γραμμῶν, τὸ Μαθηματικόν
Καρτέλ καὶ Κασέτας, ἥτις ἐπεξηγεῖται καὶ διδάσκεται ἀπὸ τὸν Ἰδίον τὸν
συγγραφέα, μετὰ τὴν Νέαν Μέθοδόν του, τῆς ἑνὸς διδασκάλου διδασκαλίας τῆς
Μεθόδου. Τυπᾶται ὅραχ. 200. Διὰ παραγγελίας ἀπευθύνεσθε εἰς τὴν ὀπισθεν
τῆς Μεθόδου διεύθυνσιν.

Περὶ ἤχων

Οἱ ἤχοι εἶναι ὀκτώ καὶ διαιροῦνται εἰς Κυρίους καὶ εἰς πλαγίους.
Κύριοι δὲ εἶναι (4) ὁ Πρῶτος Δεύτερος Τρίτος Τέταρτος

Α' Β' Γ' Δ'

Πλάγιοι δὲ εἶναι (4) Πλ. τοῦ Πρώτου—Πλ. τοῦ Δευτέρου ὁ Βαρὺς καὶ ὁ Πλ. τοῦ Τετάρτου.

Οἱ ὀκτώ (8) ἤχοι διαιροῦνται εἰς τρία (3) γένη.

Τὸ Διατονικὸν γένος περιλαμβάνει τοὺς ἑξῆς (4) ἤχους Πρῶτον Τέταρτον Πλ. τοῦ Πρώτου καὶ Πλ. τοῦ Τετάρτου.

Τὸ Χωματικὸν γένος περιλαμβάνει τοὺς ἑξῆς (2) ἤχους τὸν Δεύτερον καὶ Πλάγιον Δεύτερον.

Τὸ ἑναρμόνιον γένος περιλαμβάνει τοὺς ἑξῆς (2) ἤχους τὸν Τρίτον καὶ τὸν Βαρύν.

Συστήματα

Τὰ συστήματα εἶναι 4 (τέσσερα) καὶ ὀνομάζονται

1) Ὀκτάχορδον τὸ Διαπασών

2) Πεντάχορδον ὁ Τροχός

3) Τετράχορδον ἢ Τριφωνία

4) Τρίχορδον ἢ Διφωνία

Τὸ ὀκτάχορδον ἢ Διαπασών εἶναι τὸ περισσότερον εὐχρηστον καὶ ὑποτελεῖται ἀπὸ 8 φθόγγους καὶ 7 διαστήματα ἢ διατονικὴ κλίμαξ τοῦ Πα.

Τὸ πεντάχορδον ἢ τροχός εἶναι σειρὰ ἐκ 5 φθόγγων καὶ 4 διαστήματα Νη, Πα, Βοῦ, Γα, Δι—ἢ Πα, Βου, Γα, Δι, Κε.

Τὸ τετράχορδον ἢ Τριφωνία εἶναι σειρὰ 4 φθόγγων καὶ 3 διαστήματα Νη, Πα, Βου, Γα, τὸ σύστημα αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ὁ Γα ὡς Νη καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τὸ Τρίχορδον ἢ Διφωνία εἶναι σειρὰ 3 φθόγγων καὶ 2 διαστημάτων Νη, Πα, Βου ἢ Βου, Γα, Δι.

Περὶ χρόνου.

Χρόνος εἶναι ὁ τακτικὸς καὶ σύγχρονος κτύπος ἐκύστου φθόγγου δι' ἄρσεως καὶ θέσεως τῆς χειρός, εἶναι δὲ καὶ ἡ ψυχὴ τῆς μουσικῆς ἐπειδὴ τίποτε δὲν συνίσταται ἄνευ χρόνου.

Ρυθμός

Ρυθμός εἶναι σύνθεσις χρόνων ταχύτητος ἢ βραδύτητος κατὰ τινὰ τάξιν συγκειμένων.

Περὶ συνθέσεως

Σύνθεσις τῶν χαρακτήρων εἶναι εὐάρμοστος σύνταξις τῶν χαρακτήρων ποιότητος καὶ ποσότητος, διότι ἀπὸ τοὺς χαρακτήρας τῆς μουσικῆς ἄλλοι γράφονται μόνοι καὶ ἄλλοι ὄχι.

Περὶ φθορῶν

Φθοραὶ εἶναι ἡ μέθοδος διὰ τῆς ὁποίας μεταβαίνουνσιν ἀπὸ ἓνα ἤχον εἰς ἕτερον, ἢ ἀπὸ μίαν κλίμακα εἰς ἄλλην, τοῦ μεταβάλλειν τὸ Διατονικὸν γένος εἰς Χρωματικόν, ἢ Ἐναρμόνιον, ἢ τανάπαλιν.

Ὅλαι αἱ φθοραὶ ὁμοῦ εἶναι δέκα ὀκτώ (18) καὶ διαιροῦνται εἰς τρία (3) Γένη.

Τὸ Διατονικόν, τὸ Χρωματικόν, καὶ τὸ Ἐναρμόνιον τοῦ Διατονικοῦ Γένους (8)

Σ ρ ξ ρ ς ρ ξ Σ

Τοῦ χρωματικοῦ Γένους (5)

Σ ρ ξ ς ρ

Τοῦ Ἐναρμονίου Γένους (5)

Σ ρ ξ ς ρ

Μαρτυρίαι

Αἱ μαρτυρίαι εἶναι ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι μαρτυροῦσιν τὸν ἤχον καὶ τὸ μέλος τοῦ ψαλλομένου τίθενται δὲ εἰς τὴν ὀρχήν, τὴν μέσσην καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τροπαρίου.

Περὶ Ποιότητος

Τὴν ποιότητα παραστήσῃ τὰ ὑποστατικὰ σημεῖα ἅτινα διαιροῦνται εἰς ἑγχρονα καὶ ἀχρονα. Ὅλα ὁμοῦ εἶναι δώδεκα τὰ ἐξῆς :

Ἐγχρονα 6		Ἀχρονα 6	
Κλάσμα	↵	Βαρεία	↘
Ἀπλή	/'	Ὀμαλόν	→
Γοργόν	┐	Ἀντικένωμα	→
Ἀργόν	↗	Ψηφιστὸν	↘
Σιωπή	↘	Σύνδεσμος	↗
Σταυρὸς	+	Ἐνδόφωνον	↗↘

Τὸ Κλάσμα

Τὸ κλάσμα τίθεται εἰς ὅλους τοὺς χαρακτήρας πλὴν τῆς ὑπορροῆς καὶ τῶν Κεντημάτων δαπανᾷ δὲ ἐπὶ πλεόν τοῦ χαρακτήρος ποὺ τίθεται καὶ ἓνα χρόνον ἐπὶ πλεόν, ἢ το 2 χρόνους, ἵνα διὰ τὸν χαρακτήρα καὶ ἓνα διὰ τὸ κλάσμα.

Ἡ Ἀπλή

Ἡ Ἀπλή τίθεται εἰς ὅλους τοὺς χαρακτήρας, πλὴν τῆς Πεταστῆς,

ἥτις δέχεται Ἀπλήν μετ' Ἀντικενώματος οὕτως \curvearrowright , καθὼς καὶ τὸ Ἐλαφρόν \curvearrowleft . Ἡ ἀπόστροφος καὶ ἡ ὑπορροή δέχονται ἀπλήν, ἀλλὰ καὶ μετ' ἀντικενώματος οὕτως \curvearrowright \curvearrowleft . Τὰ Κεντήματα δὲν δέχονται ἀπλήν, οὔτε κλάσμα, διότι δὲν δαπανῶσιν περισσότερον τοῦ ἐνὸς χρόνου.

Ὅταν τεθῇ διπλή .. δαπανῶνται δύο χρόνοι \curvearrowright καὶ ἓνας διὰ τὴν ἀπόστροφον τρεῖς χρόνοι ἐν ὅλῳ.

Τριπλή ... \curvearrowright | Τετραπλή \curvearrowright καὶ οὕτω καθεξῆς :

Τὸ γοργόν

Τὸ Γοργόν διαιρεῖ τὸν χρόνον εἰς δύο δ.λ.δ. χρησιμεῖει εἰς τὸ νὰ ἐξοδεύῃ ὁ φθόγγος εἰς τὸν ὅποιον τίθεται τὸ Γοργόν, τὸν χρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν ἄρσιν ὥστε ὅταν χρειάζεται νὰ ἐξοδεύωσιν δύο φθόγγοι ἓνα (1) χρόνον, τότε τίθεται Γοργόν οὕτω \curvearrowright \curvearrowleft . Καὶ ὅταν οἱ τρεῖς φθόγγοι εἰς ἓνα χρόνον \curvearrowright \curvearrowleft \curvearrowright καὶ ὀνομάζεται Δίγοργον. Ὅταν δὲ οἱ τέσσαρες φθόγγοι εἰς ἓνα χρόνον τίθεται τότε Τρίγοργον οὕτω \curvearrowright \curvearrowleft \curvearrowright \curvearrowleft καὶ οὕτω καθεξῆς. Τετράγοργα καὶ Πεντάγοργα σπανίως συμβαίνει νὰ μεταχειρισθῶμεν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν.

Τὸ Γοργόν μετὰ Ἀπλῆς

Τὸ Γοργόν τιθέμενον διαιρεῖ τὸν χρόνον καὶ ἐξοδεύουσιν οἱ (2) φθόγγοι ἀπὸ ἡμισυ ἥτοι ἓνα χρόνον. Ὅταν ὁμῶς τεθῇ καὶ ἀπλή οὕτω \curvearrowright — τότε διαιρεῖ τὸν ἓνα χρόνον εἰς τρία, ἥτοι τὸ ἴσον ἐξοδεύει τὰ δύο τρίτα τοῦ χρόνου, καὶ τὸ ὀλίγον τὸ ἓνα τρίτον. Ὅταν ἡ ἀπλή τεθῇ ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος οὕτω — \curvearrowright διαιρεῖ καὶ πάλιν τὸν χρόνον εἰς τρία, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἴσον ἐξοδεύει ἓνα τρίτον τοῦ χρόνου καὶ τὰ δύο τρίτα τὸ ὀλίγον. Ὅταν τεθῇ Διπλή οὕτω — — ὁ χρόνος διαιρεῖται εἰς τέσσαρα τὸ ἴσον ἐξοδεύει τὰ τρία τέταρτα τοῦ χρόνου καὶ τὸ ὀλίγον τὸ ἐν τέταρτον. Ἐὰν δὲ ἡ Διπλή τεθῇ ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Γοργοῦ οὕτω — — — τὸ ἴσον τότε ἐξοδεύει τὸ ἐν τέταρτον τοῦ χρόνου καὶ τὸ ὀλίγον τὰ τρία τέταρτα τοῦ χρόνου.

Ἄργον

Τὸ Ἄργον (—) τίθεται ἐπὶ τοῦ ὀλίγου ἔχοντος κάτωθεν κεντήματα οὕτω — ἐνεργεῖ δὲ πρῶτον ὡς γοργόν καὶ δεύτερον ὡς Ἄργον, τὸ ὀλίγον ἔχει δύο χρόνους τὸν πρῶτον ὡς φθόγγος καὶ τὸ δεύτερον διὰ τὸ Ἄργον, τὰ Κεντήματα λαμβάνονται εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ χρόνου ὡς Γοργόν.

Τὸ Δίαργον οὕτω — — , τὸ μὲν ἴσον εἰς τὴν θέσιν, τὰ δὲ Κεντήματα καὶ τὸ ὀλίγον εἰς τὴν Ἄρσιν, ἐπὶ πλέον δὲ ἐξοδεύονται καὶ δύο χρόνοι διὰ τὸ Δίαργον(—) ἥτοι ἐν συνόλῳ τρεῖς χρόνοι. Τὸ Τρίαργον κτλ.

Σιωπή \

Σιωπή μετά μιᾶς ἀπλῆς (\ .) ζητεί νά ἐξοδεύεται ὁ χρόνος αὐτῆς με σιωπὴν ἄνευ μελωδίας. Ἐάν δέ τεθοῦν δύο ἀπλὰι οὕτω \ .. σιωπῶνται δύο χρόνοι
τρεις \ ... τρεις χρόνοι καὶ οὕτω καθεξῆς.

Σταυρὸς (+)

Ὁ Σταυρὸς διακόπτει τὴν φωνὴν τοῦ μέλους ἀμέσως. Καὶ ἄρχεται ὁ ἀμέσως χαρακτήρ με νέον πνεῦμα.

Βαρεῖα \

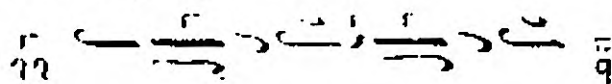
Ἡ Βαρεῖα προφέρει μετὰ βάρος τὸν ἔμπροσθεν τῆς φθόγγου, ὥστε νά διακρίνεται ἡ ζωηρότης τοῦ ἀπὸ τὸν προηγούμενον.

Ὁμαλὸν ~

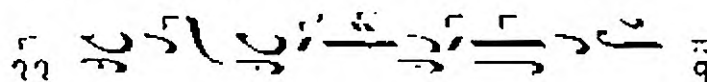
Τὸ Ὁμαλὸν δίδει τρόπον τινά κυματισμὸν ἐλαφρὸν τοῦ λάρυγγος.

Ἀντικένωμα >

Τὸ Ἀντικένωμα τιθέμενον ζωηρεύει τὸν ἄνωθεν αὐτοῦ φθόγγον οὕτως

Ὅταν δέ τεθῇ καὶ Ἀπλὴ κάτωθεν τοῦ Ἀντικενώματος οὕτως

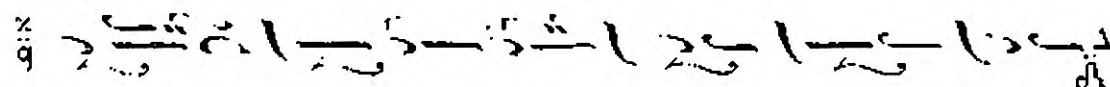
ἡ φωνὴ τοῦ ἀμέσως κατιόντος χαρακτήρος προφέρεται ὡς κρεμάμενη καὶ ἀχωρίστως με τὸν ἔχοντα τὸ ἀντικένωμα μετ' ἀπλῆς.

Ψηφιστὸν ~

Τὸ ψηφιστὸν προξενεῖ ζωηρότητα εἰς τὸν φθόγγον ποῦ τίθεται ἔμπροσθεν ὅμως κατιόντων χαρακτήρων τίθεται.

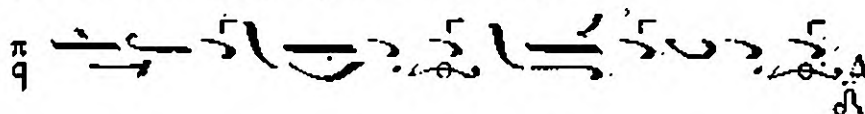
Ἔτερον ἢ Σύνδεσμος ~

Ὁ Σύνδεσμος συνδέει χαρακτήρας ἀνιόντας με κατιόντας καθὼς καὶ ἴσον με ἴσον ἢ καὶ ὀλίγον με ἴσον. Οὕτω :

Ἐνδόφωνον

Τὸ ἐνδόφωνον προφέρει τὴν φωνὴν τοῦ χαρακτήρος ἐπὶ τῆς ρινός, κλειομένου τοῦ στόματος καὶ ἂν τύχει καὶ χρονικὸν σημεῖον, ἐξοδεύεται ὁ χρόνος αὐτοῦ ὁμοίως ἐκ τῆς ρινός. Οὕτως :

Γυμνάσματα Παραλλαγῆς

Παραλλαγή εἶναι ἡ μελοποίησης τῶν χαρακτήρων τῆς ποσότητος, καὶ εἰς τὸ νὰ προσφερεῖται ὁ φθόγγος. Ἀνήκων εἰς πάντα χαρακτήρα ἀκριβῶς, εἰς τὰ διαστήματα κατὰ τὴν ἀνάλογον σύνθεσιν αὐτῶν.

Μαρινοῖαι

Τῆς Διατονικῆς Κλίμακος

ν	π	ε	ι	Δ	κ	ζ	ν'
δ	ρ	λ	γ	δ	ρ	λ	γ
λ	ρ	ξ	ο	λ	ο	ξ	λ Φθοραί

ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ

Τὰ ἐκ τῆς βάσεως τοῦ φθόγγου Νη Γυμνάσματα εἶναι εὐχερέστερα πρὸς τὴν φωνὴν τῶν ἀρχαρίων μαθητευομένων.

1

2

3

4

5

Γύμνασμα με κλάσμα

6

Γύμνασμα με ψηφισιδόν εμπροσθεν των κατιόντων φθόγγων

7

Γύμνασμα με (v) πεταστη

8

$\text{— — — — — } \overset{\gamma}{\gamma} \text{ — — — — — } \overset{\Delta}{\delta} \text{ — — — — — }$
 $\text{— — — — — } \overset{x}{q} \text{ — — — — — } \overset{x'}{\chi} \text{ — — — — — }$
 $\text{— — — — — } \overset{y'}{\gamma} \text{ — — — — — } \overset{x}{q} \text{ — — — — — }$
 $\text{— — — — — } \overset{x}{q} \text{ — — — — — } \overset{\Delta}{\delta} \text{ — — — — — } \overset{\gamma}{\gamma}$
 $\text{— — — — — } \overset{\delta}{\chi} \text{ — — — — — } \overset{\pi}{q} \text{ — — — — — }$
 $\text{— — — — — } \overset{y}{\delta}$

Γύμνασμα με Κεντήματα

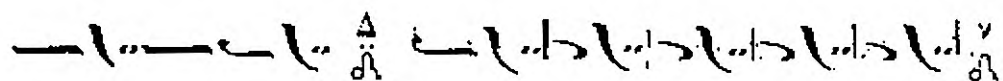
9 $\overset{y}{\delta} \text{ — — — — — } \overset{\Delta}{\delta} \text{ — — — — — }$
 $\text{— — — — — } \overset{y'}{\gamma} \text{ — — — — — } \overset{\Delta}{\delta} \text{ — — — — — } \overset{\delta}{\chi}$

Γυμνάσματα με Ἀπλὴν . με Κλάσμα ~ καὶ με Σιωπὴν \

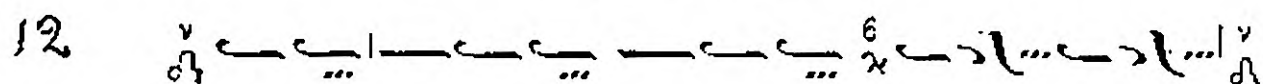
10 $\overset{y}{\delta} \text{ — — — — — } \overset{y}{\delta} \text{ — — — — — } \overset{\delta}{\chi} \text{ — — — — — }$
 $\text{— — — — — } \overset{\Delta}{\delta} \text{ — — — — — } \overset{y'}{\gamma}$
 $\overset{y}{\delta} \text{ — — — — — } \overset{\Delta}{\delta} \text{ — — — — — }$
 $\text{— — — — — } \overset{y}{\delta}$

Με διπλὴν (..)

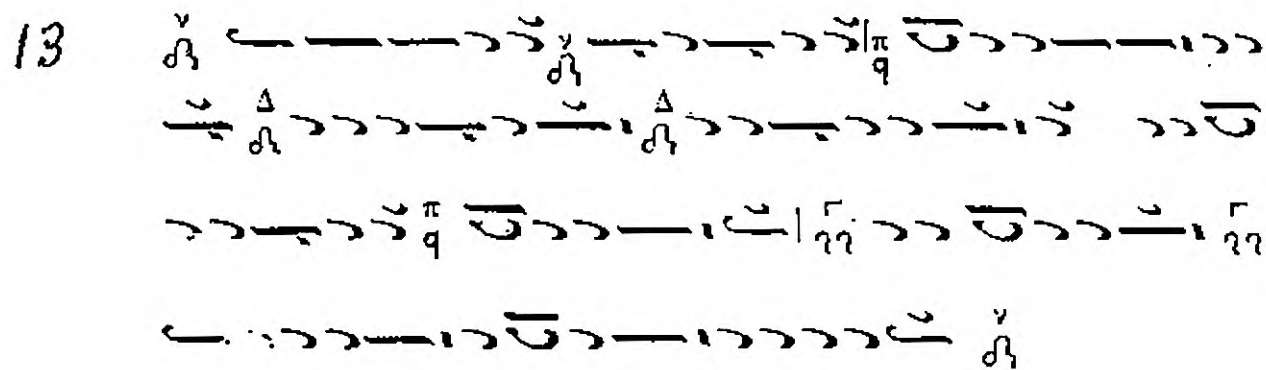
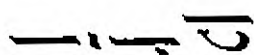
11 $\overset{y}{\delta} \text{ — — — — — } \overset{\delta}{\chi} \text{ — — — — — }$
 $\overset{\Delta}{\delta} \text{ — — — — — } \overset{y}{\delta} \text{ — — — — — }$

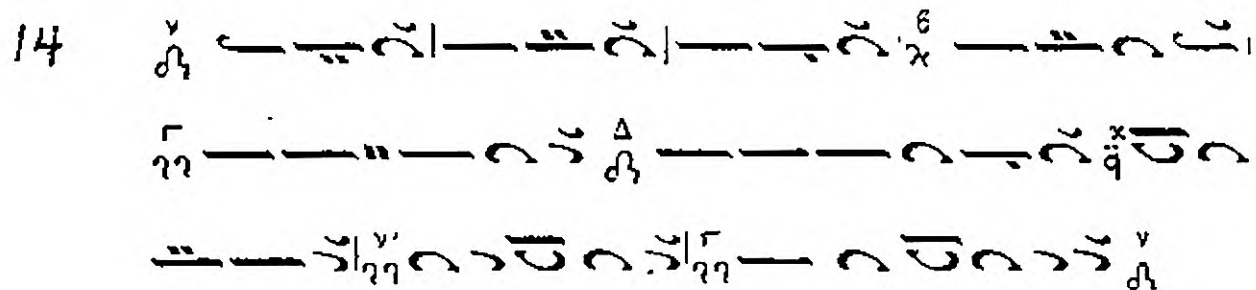
Γύμνασμα με τριπλήν

Γύμνασμα με δύο φθόγγους υπερβατῆς ἀναβάσεως

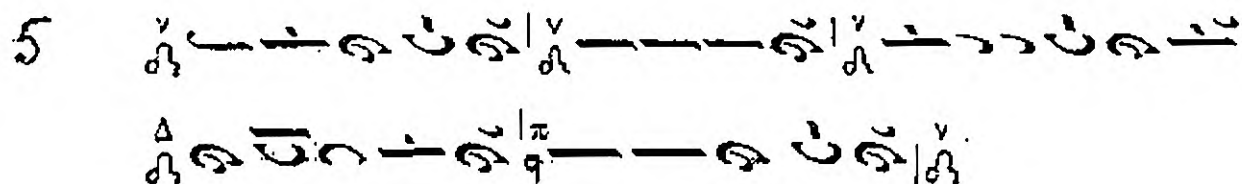
Γύμνασμα

Γύμνασμα τριῶν φθόγγων

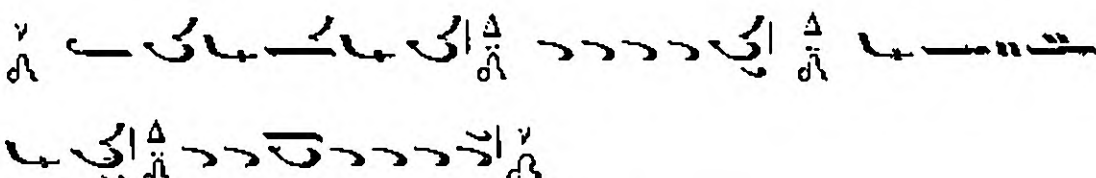
Ἀναβάσεως

Καταβάσεως

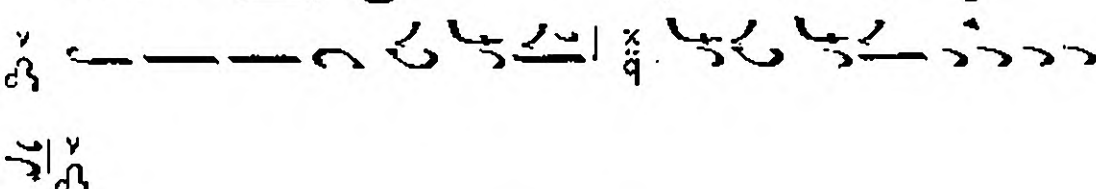
Γύμνασμα τεσσάρων φθόγγων

Ἀναβάσως Καταβάσεως

16

Γύμνασμα πέντε φθόγγων

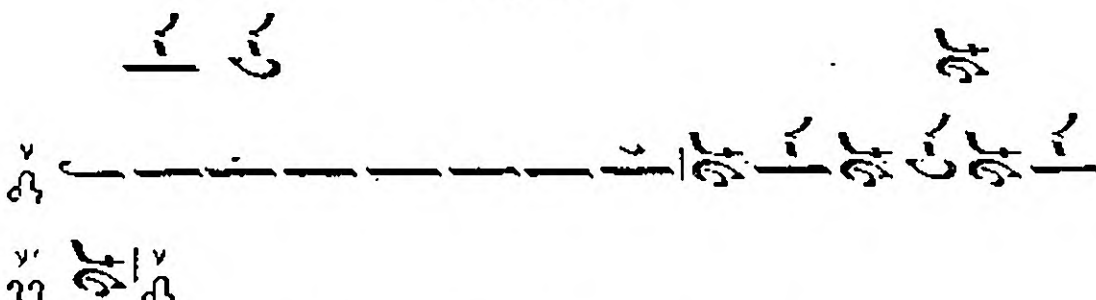
Ἀναβασ. Καταβ.

17

6 φθόγγων

18

7 φθόγγων

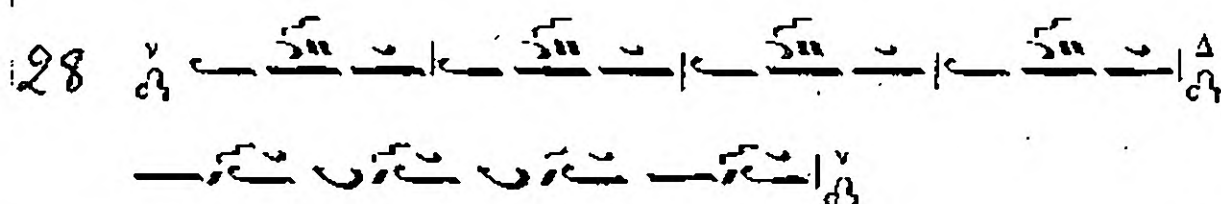
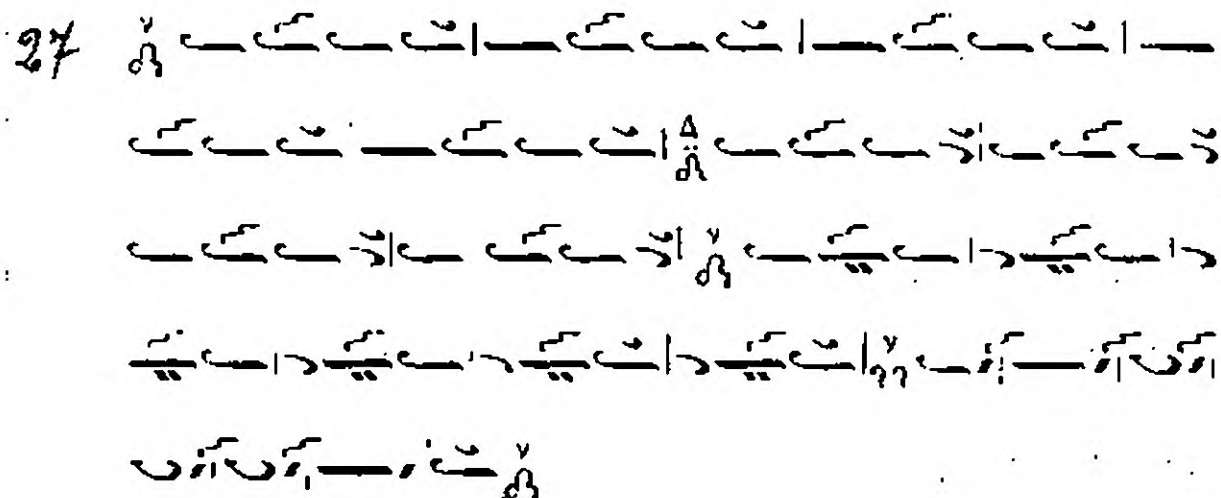
19

8 φθόγγων

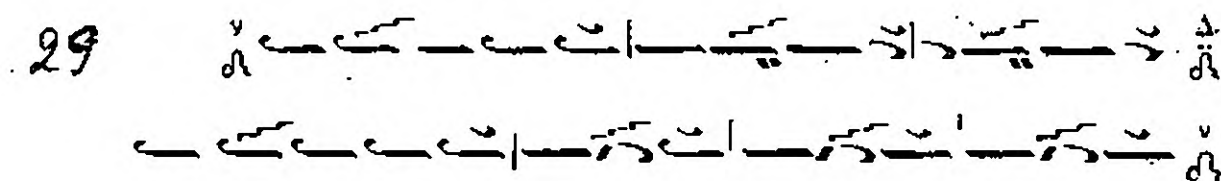
20

9 φθόγγων 10 φθόγγων

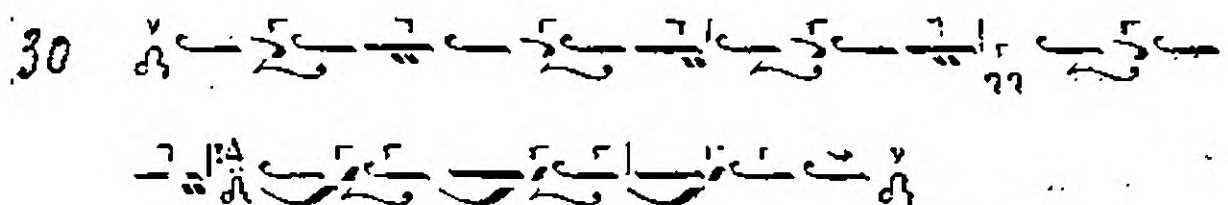
Γύμνασμα με Δίγογγον

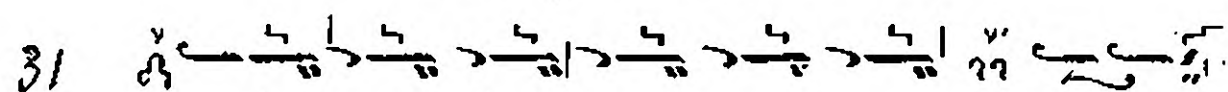
Γύμνασμα με Τρίγογγον

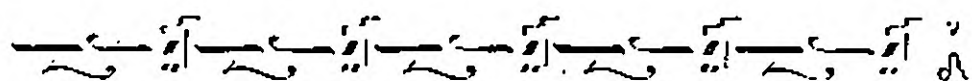

Γύμνασμα με Ἀργὸν ἔ και Σύνδεσμον

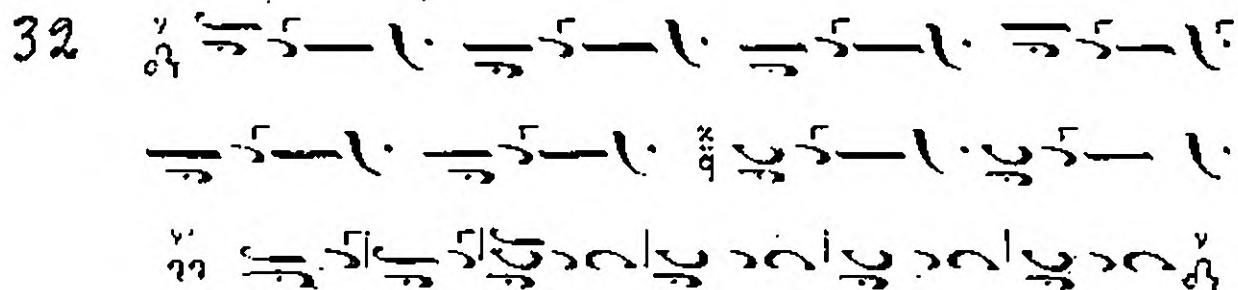
Με Δίγογγον ἔ και Σύνδεσμον

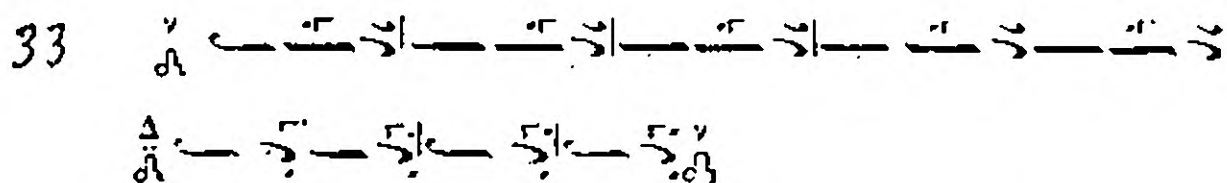
Με Ἀντικένωμα καὶ Ἀπλήν —, Παύσιν \

καὶ συνεχὲς ἐλαφρόν > <

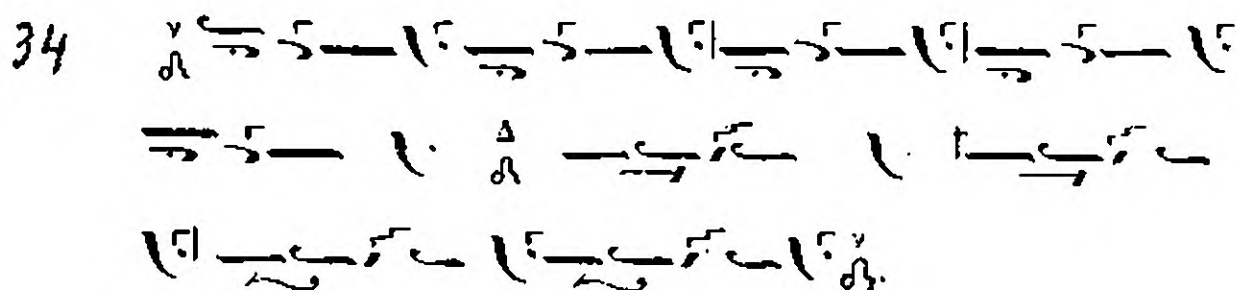

Διάρσεις τοῦ χρόνου ὡς ἐν σ. 15

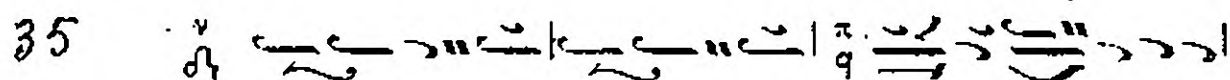
Γυμνάσματα — — —

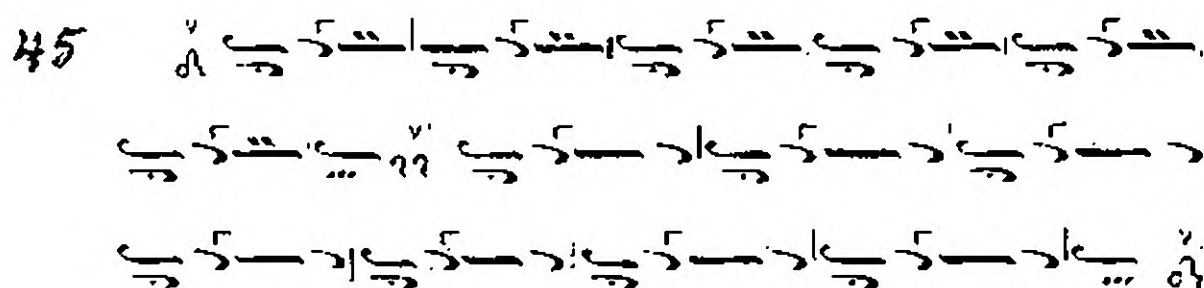
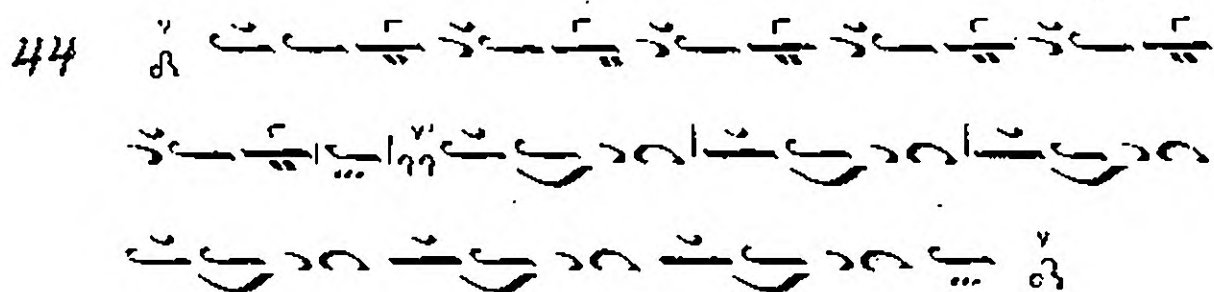
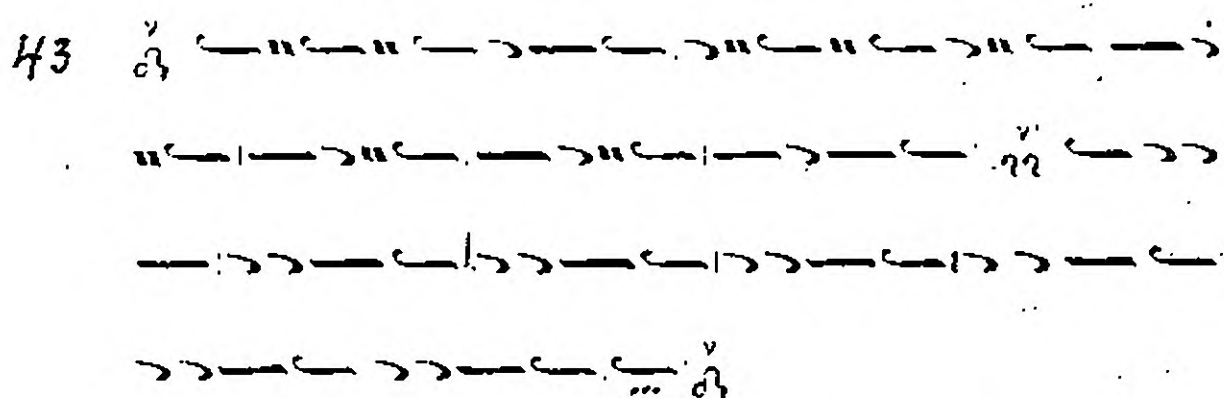
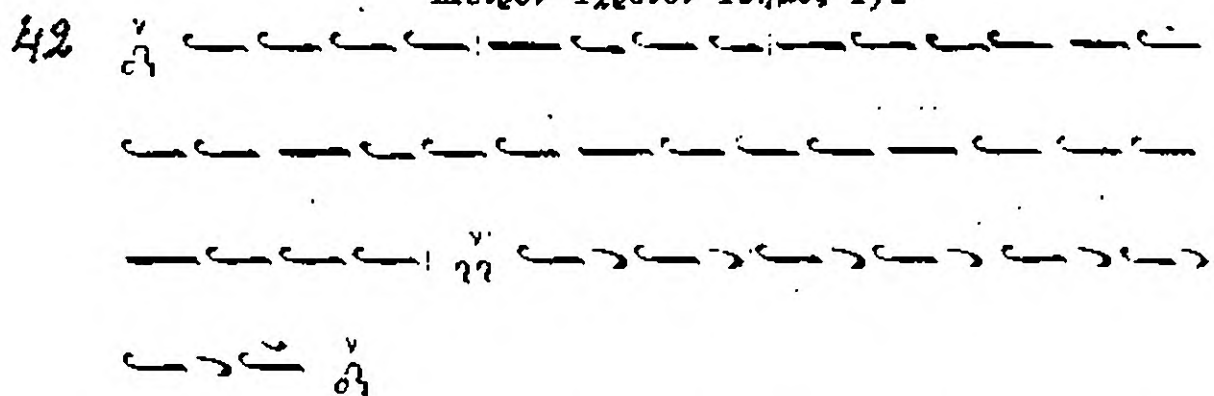
Γύμνασμα Παύσεως ἡμίσεως χρόνου \

Γύμνασμα Μικτόν

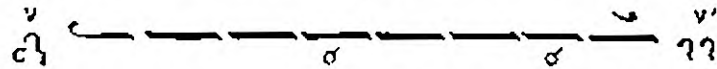
Μέτρον 4 χρόνον 4 σημος 4)4

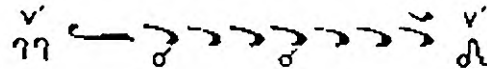
ΠΕΡΙ ΔΙΕΣΣΕΩΣ α. ΥΦΕΣΣΕΩΣ

Ἐὰν χρειασθῇ τὸ διάστημα τοῦ τόνου εἴτε νὰ μειωθῇ, εἴτε νὰ αὐξηθῇ.

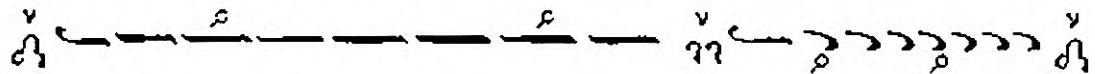
μεταχειριζόμεθα τὰ σημεῖα ταῦτα σ Δίεσιν ποιούμεν, ἥτοι αὐξήσιν τοῦ τόνου ὅταν ἐμβαίνομεν ἀπὸ τὸν χαμηλὸν εἰς τὸν ὑψηλόν. Οὕτω

Ἐὰν δὲ γίνῃ τουναντίον ἥτοι ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ εἰς τὸ χαμηλόν τότε γίνεται μείωσις, μειονεξία τοῦ τόνου οὕτως

ΥΦΕΣΙΣ ρ γίνεται ἔαν ἐμβαίνοντες ἀπὸ τὸ χαμηλόν πρὸς τὸ ὑψηλόν καὶ ζητήσωμεν ἐλάττωσιν τοῦ τόνου οὕτω.

ΔΙΕΣΙΣ σ σημαίνει αὐξήσις τοῦ τόνου, ὅταν ἐμβαίνομεν ἀπὸ τοῦ χαμηλοῦ πρὸς τὸ ὑψηλόν.

ΥΦΕΣΙΣ ρ σημαίνει ἐλάττωσις τοῦ τόνου ὅταν ἐμβαίνομεν ἀπὸ τοῦ χαμηλοῦ πρὸς τὸ ὑψηλόν.

Ἐὰν δὲ καταβαίνοντες ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τόνου πρὸς τὸ χαμηλόν συναντήσωμεν. Δίεσιν σ , τότε γίνεται ἐλάττωσις τοῦ τόνου αὐτοῦ. Τὸ ἐναντίον συμβαίνει μὲ τὴν ὕφεσιν ρ γίνεται αὐξήσις.

Γενικὴ Δίεσις σ Καὶ Γενικὴ ὕφεσις ρ

Αἵτινες ἐνεργοῦσιν ὁμοίως ὡς ἀνωτέρω ἐπὶ ἑνὸς τόνου εἰς δυνάμει, καὶ ἐνεργεῖ ἐπὶ πλεον ἑνὸς τεταρτημορίου τοῦ μείζονος τόνου.

ΠΕΡΙ ΗΧΟΥ

Τὰ κύρια γνωρίσματα τῶν ἡχῶν εἶναι τὸ Ἀπήχημα, ἡ Κλίμαξ, οἱ Δεσπόζοντες Φθόγγοι καὶ αἱ Καταλήξεις, τὸ Ἀπήχημα εἶναι μία μικρὰ εἰσαγωγή, ὅταν ὁμοῦς προηγείται τοῦ Τροπαρίου στίχος, δὲν μεταχειριζόμεθα ἀπήχημα διότι τὴν εἰσαγωγὴν τὴν ἔχει ὁ στίχος.

Κλίμαξ εἶναι συνεχὴς σειρά φθόγγων εἰς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ παλῇ τὸ μέλλος τὸ ἀνήκον εἰς μίαν ἀπὸ τὰ τρία γένη Διατονικόν, Χρωματικόν, ἢ Ἐναρμόνιον.

Δυνάμεθα δὲ νὰ χρησιμοποιήσωμεν Κλίμακας μὲ βάσιν περισσοτέρας τῆς μιᾶς, ἀλλὰ καὶ μία κλίμαξ δύναται νὰ ἐξυπηρετῇ ἡχοὺς περισσοτέρους τοῦ ἑνὸς ἐκ τῆς Κλίμακος διακρίνομεν τὴν τονικὴν ἢ μελωδικὴν βάσιν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἡ μελωδία, καὶ δεῦτερον ἀπὸ τὰ διαστήματα.

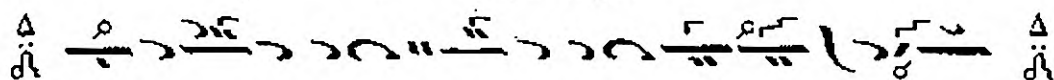
Φθοραὶ αἱ τοῦ Διατονικοῦ Γένους

λ	φ	ξ	ο	ρ	ο	ξ	λ
N	Π	B	Γ	Δ	K	Z	N

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Δ' ΗΧΟΥ (Τετάρτου)

Ὁ τέταρτος ἦχος χρησιμοποιεῖ τὴν αὐτὴν κλίμακα μὲ τὸν Πρῶτον ἦχον, ἀκολουθεῖ δὲ τὸ ὀκτάχορδον σύστημα. Βάσις τοῦ Δ' ἦχου, εἰς μὲν τὰ Εἰρμολογικὰ εἶναι ὁ Βου, εἰς δὲ τὰ Στιχηραρικὰ ὁ Πα, καὶ εἰς τὰ Ἀργὰ Παπαδικὰ ὁ Δι· καὶ ἀπηχεῖται μὲ τὸ Ἄγιο. Συχνὰ ὁμοῦς εἰς τὰ μέλη τοῦ Δ' ἦχου Στιχηραρικὰ καὶ Παπαδικὰ ὁ Ζω φθόγγος λαμβάνεται μὲ ὕφεισιν καθὼς καὶ ὁ Γα, μὲ Δίεσιν.

Παράδειγμα

ΔΕΣΠΟΖΟΝΤΕΣ ΦΘΟΓΓΙΟΙ

Ὅταν βαδίζει Στιχηραρικῶς ἔχει τὸν Πα

Καταλήγει Ἐντελῶς μὲν εἰς τὸν Δι

Καταλήξεις ἔντελεις δὲ εἰς τὸν Πα

» Τελικὰς εἰς τὸν Πα ἢ Βου

Ὅταν βαδίζει Εἰρμολογικῶς ἔχει τὸν Βου

ἄτελεις εἰς τὸν Δι, Βου

Ἐντελεις καὶ Τελικὰς εἰς τὸν Βου

Σημεῖα φθορὰς τοῦ Δ' ἦχου εἰς μὲν τὸ Παπαδικὸν μέλος τοῦτο ἔχει καὶ τίθεται ἐπὶ τοῦ Δι. Εἰς δὲ τὸ Στιχηραρικὸν τοῦτο φ καὶ τίθεται εἰς τὸν Πα, καὶ Εἰρμολογικῶς τοῦτο ξ καὶ τίθεται εἰς τὸν Βου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛ. Α' (Πλαγίου πρώτου)

Ὁ Πλ. Α' ἦχος εἶναι γένους Διατονικοῦ καὶ μεταχειρίζεται τὴν ἰδίαν κλίμακα τοῦ πρώτου ἦχου.

Δεσπόζοντες φθόγγου αὐτοῦ Στιχηραρικῶς ἔχει δεσπόζοντας τὰς Πα, Δι, Κε, Καταλήξεις Ἀτελεῖς μὲ εἰς τοὺς Κε, Δι

Ἐντελεις εἰς τὸν Πα

Τελικὰς εἰς τὸν Πα

Εἰρμολογικῶς ἀπὸ τοῦ (Κε ὡς ἀπὸ τοῦ Πα) τότε

Δεσπόζοντας ἔχει τοὺς Ζω, Δι,

Καταλήξεις Ἀτελῶς μὲν εἰς τὸν Νη

Ἐντελεις εἰς τὸν Κε

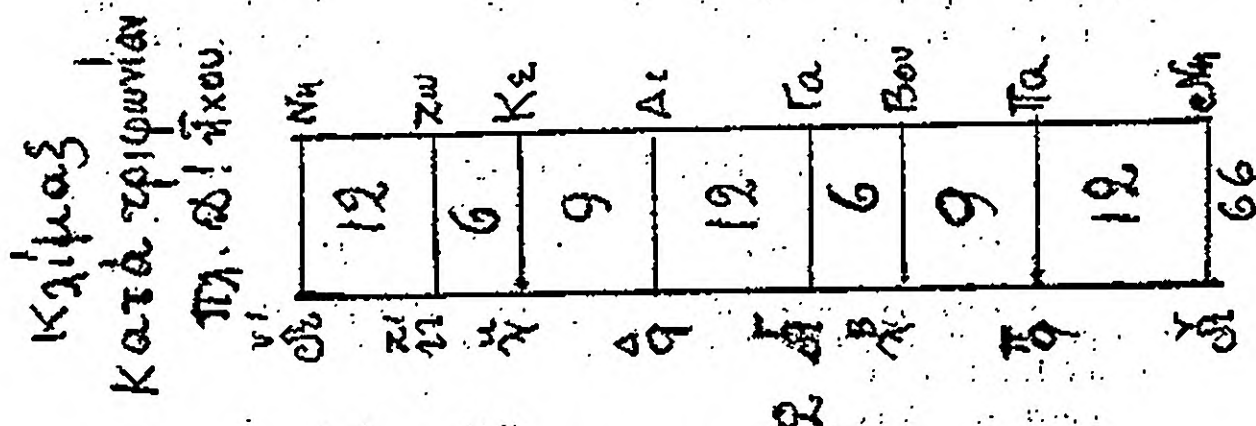
Τελικὰς εἰς τὸν Πα Κε

Όταν βαδίζει έναρμόνιον κλίμακα τότε
 Δεσπόζοντας φθόγγους έχει τούς: Ζω, Δι,
 Καταλήξεις Ἀτελείς μὲν εἰς τούς Κε, Δι
 » Ἐντελείς καὶ τελικάς Πα, Δι

Σημεῖον φθοράς τοῦ Πλ. Α' ἤχου εἶναι τοῦτο ρ καὶ τίθεται εἰς τὸν
 Πα, καὶ ὅπου ἐὰν τεθῇ παραλλάσσεται τὸ ἐξῆς μέλος ἀπὸ τοῦ Πα.
 [ζ] Όταν δὲ τεθῇ ἡ έναρμόνιος φθορὰ ρ ἐπὶ τοῦ Ζω, τότε τὸ μέλος ὁ-
 δεύει έναρμόνιον κλίμακα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛ. Δ' (Πλαγίου τετάρτου).

Ὁ Πλ. Δ' ἤχος εἶναι γένους Διατονικοῦ ὀνομάσθη δὲ πλ. τοῦ Τετάρ-
 του διότι ἡ βάσις ἄρχεται ἀπὸ τὸν βασικὸν φθόγγον τοῦ Δι, τοῦ Τετάρ-
 του Παπαδικοῦ μέλους, καὶ πλαγιάζει τέσσαρας τόνους ἐπὶ τὸ βαρύτερον
 μὲ βάσιν τὸν Νη. Μεταχειρίζεται τὴν Διατονικὴν κλίμακα. Πολλάκις βα-
 δίζει καὶ κατὰ τὸ Τετράχορδον σύστημα ὃ ἐστὶ κατὰ τριφωνίαν ἀπὸ τοῦ
 Γα, ἀντὶ τοῦ Νη, τὸ μέλος ὁμῶς ὁδεύει ἀπὸ τοῦ Γα, ὡς ἀπὸ τοῦ Νη.
 ὡς ἡ κάτωθι κλίμαξ.

ΕΣΠΟΖΟΝΤΕΣ ΦΘΟΓΓΟΙ ΤΟΥ ΠΛ. Δ'

Στιχηρarikῶς καὶ Εἰρμολογικῆς ὅταν ἔχει ἶσον τὸν Νη,
 Εἶναι οἱ Νη, Βου, Δι
 Καταλήξεις Ἀτελείς εἰς τὸν Δι, Βου,

Ἐντελείς καὶ Τελικάς εἰς τὸν Βου, Νη,
 Όταν ἔχει ἶσον τὸν Γα τότε Δεσπόζοντας ἔχει τούς Γα, Δι, Ζω
 Καταλήξεις ἀτελείς εἰς τὸν Δι, Ζω,

Ἐντελείς καὶ τελικάς Γα,

Σημεῖον φθοράς εἶναι τοῦτο ρ καὶ τίθεται εἰς τὸν φθόγγον Νη, εἰς
 δὲ τὴν ἀντιφωνίαν αὐτοῦ τοῦτο ρ.

Όταν ἡ φθορὰ ρ τεθῇ ἐπὶ τοῦ φθόγγου τῆς κλίμακος Γα, τότε καὶ
 τὰ σημεῖα τῶν μαρτυριῶν γίνονται διάφορα ὡς ἡ ἄνω κλίμαξ.

ΓΕΝΟΣ ΧΡΩΜΑΤΙΚΟΝ

Περὶ τοῦ Δευτέρου ἤχου (Β')

Οὗτος μεταχειρίζεται κλίμακα χρωματικὴν καὶ μετὰ τὸ Τρίχορδον σύστημα κατὰ διφωνίαν.

Δεσπόζοντες φθόγγοι τοῦ Β' ἤχου

Στιχηραρικῶς μὲν τὸν Βου, Δι
Καταλήξεις Ἀτελεῖς καὶ Τελικὰς εἰς τὸν Δι
Ἐντελεῖς δὲ μόνον εἰς τὸν Βου

Εἰρμολογικῶς, ὅταν ἀκολουθεῖ τὴν κλίμακα τοῦ Πλ. Β' Δεσπόζοντας
ἔχει τοὺς. Πα, Δι,
Καταλήξεις Ἀτελεῖς μὲν εἰς τὸν Δι

Ἐντελεῖς καὶ τελικὰς εἰς τὸν Πα

ΣΗΜΕΙΑ ΦΘΟΡΑΣ

Εἶναι δύο τοῦτο — και τοῦτο ς Καὶ αὐτὸ μὲν — τίθεται
εἰς τοὺς φθόγγους Νη.Βου. Δι, Ζω. Καὶ αὐτὸ ς εἰς τοὺς φθόγγους Πα.Γα,
Κε, Νη.

ΣΗΜΕΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ

ν̣ ς̣ ε̣ ρ̣ Δ̣ ς̣ ν̣
ϣ̣ ς̣ ϣ̣ ρ̣ ϣ̣ ς̣ ϣ̣ ς̣

Ὁ Δεύτερος ἤχος πολλάκις καὶ μάλιστα εἰς τὰ Εἰρμολογικὰ μέλη μεταχειρίζεται τὴν κλίμακα τοῦ Πλ. Β' ἤχου. Τὸν διακρίνομεν μετὰ τὰς φθορὰς τοῦ Πλ. Β' ἤχου.

Ἀπηχεῖται ὁ Δεύτερος ἤχος οὕτως ε̣ Βου, Γα, Δι, Δ̣ καὶ ἔχει ἴσον τὸν Δι, πολλάκις καὶ τὸν Βου.

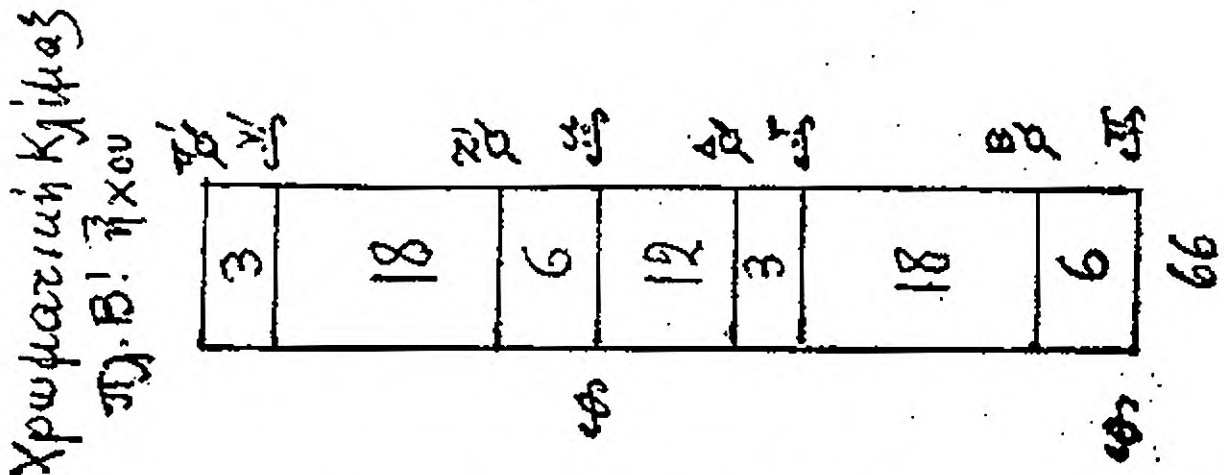
Χρωματικὴ Κλίμακα Β' ἤχου	ϣ̣	ϣ̣	ϣ̣	ϣ̣	ϣ̣	ϣ̣	ϣ̣
	6	12	9	12	6	12	9
	ϣ̣		ϣ̣		ϣ̣		ϣ̣
							66

ΓΕΝΟΣ ΧΡΩΜΑΤΙΚΟΝ

Περὶ τοῦ Πλαγίου Δευτέρου ἤχου

Οὗτος μεταχειρίζεται χρωματικὴν κλίμακα διαφέρει δὲ ἀπὸ τὸν Β' εἰς τὰ διαστήματα, διότι ὁ Πλάγιος Β' μεταχειρίζεται καὶ δύο τεταρτημόρια τοῦ μείζωνος τόνου.

Χρωματικὴ τεταρτημορίων κλίμαξ τοῦ Πλ. Β' ἤχου

Δεσπόζοντες φθόγγοι τοῦ Πλ β' ἤχου

Στιχηραρικῶς μὲν τοὺς Δι, Πα

Καταλήγει Ἀτελῶς εἰς τὸν Δι,

Ἐντέλως εἰς τὸν Πα

Τελικῶς εἰς τὸν Πα Δι

Εἰρμολογικῶς ἐπειδὴ ὁδεύει τὴν Κλίμακα τοῦ Β' ἤχου Δεσπόζοντας ἔχει Δι Βου

Καταλήξεις Ἀτελεῖς εἰς τὸν Δι

Καταλήξεις Ἐντελεῖς εἰς τὸν Βου

Καταλήξεις τελικαί· εἰς τὸν Βου

Σημεῖα φθορᾶς εἶναι δύο τοῦτο ♯ καὶ τίθεται εἰς τὸν Πα, καὶ εἰς τὸν Κε, εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου τετροχόρδου. Καὶ τοῦτο ♮ τὸ ὁποῖον τίθεται εἰς τὸν Δι, καὶ εἰς τὸν ὑψηλὸν Πα, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τετραχόρδου.

Ἀπηχεῖται μὲ τὰ χρωματικὰ Πα, Εου, Γα, Δι, Γα, Βου, Πα.

ΓΕΝΟΣ ΕΝΑΡΜΟΝΙΟΝ

Περὶ τοῦ τρίτου ἤχου

Ὁ τρίτος ἤχος μεταχειρίζεται ἐνίοτε τὴν Διατονικὴν κλίμακα. Ὅταν δὲ τεθῇ εἰς τὸν Γα φθόγγον αὕτη ἡ ἐναρμόνιος φθορά (ρ) τότε μεταχει-

ρίζεται κλίμακα έναρμόνιον με ὕφεισιν τοῦ Ζω καὶ Γα ἔχει ἴσον τὸν Γα, φθόγγον εἰς δὲ τὸ Παπαδικὸν μέλος τὸν Νη, ἐπὶ τοῦ Γα τόνου.

Δεσπόζοντος φθόγγους ἔχει τοὺς Γα, Πα, Κε,

Καταλήξεις Ἀτελεῖς εἰς τὸν Κε,

Ἐντελεῖς εἰς τὸν Πα

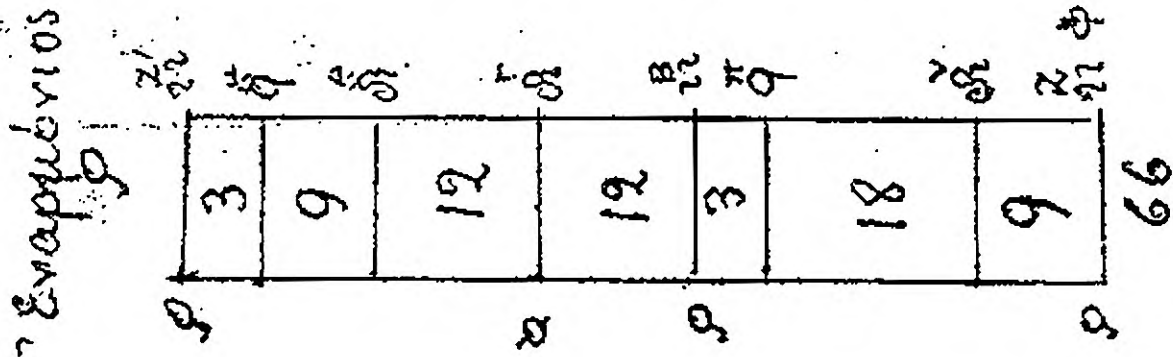
Τελικὰς εἰς τὰς Γα

Σημεῖα Φθογᾶς

Εἰς μὲν τὸ Διατονικὸν γένος τοῦτο ο

Εἰς δὲ τὸ Ἐναρμόνιον γένος τοῦτο ρ

Σημεῖα Μαρτυριῶν Διατονικῶς προχωρῶν εἶναι τὰ ὁμοῖα τοῦ Α' ἤχου. Ἐναρμονίως προχωρῶν ἔχει τῆς έναρμονίου κλίμακος ὡς αὕτη.

Περὶ τοῦ Πλαγίου τρίτον ἤχου

ἢ Βαρέως ἤχου

Οὗτος ὁ ἤχος ὀνομάσθη βαρὺς, ἐπειδὴ ὁδεύων κατὰ τὸ διαπασῶν σύστημα ἔχει τὴν βάσιν του εἰς τὸν κάτω Ζω, φθόγγον ἐξ οὗ καὶ βαρὺς ὀνομάσθη καὶ εἶναι τὸ βαρύτερον ἀπὸ ὅλα τὰ ἴσα τῶν λοιπῶν ἤχων.

Ὁ στιχηραρικὸς ἀργὸς ἢ Παπαδικὸς βαρὺς ἤχος ἔχει ἴσον τὸν φθόγγον Ζω, καὶ μεταχειρίζεται τὰ διαστήματα τοῦ Διαπασῶν.

Ὅταν δὲ βαδίζει Στιχηραρικῶς, ἢ Εἰρμολογικῶς Ἐναρμονίως τὸ ἴσον τοῦ Βαρέως ἤχου εἶναι ὁ φθόγγος Γα. Ἀπηχεῖται Στιχηραρικῶς καὶ Εἰρμολογικῶς μετὰ τὸ Γα, Δι, Κε, Ζω, Κε, Δι, Γα,

Γα ————— Γα μετὰ τὰ έναρμόνια διαστήματα.

Εἰς δὲ τὸ Παπαδικὸν μέλος μετὰ τὸ Ζω ————— Ζω

Δεσπόζοντες φθόγγοι

Τοῦ Ἐναρμονίου Βαρέως ἤχου εἶναι Ζω, Δι, Γα Πα καὶ ἀγαπᾶ νά δεικνύει τὸν Βου, δίδειν τὸν δὲ Ζω ὕφειν

Καταλήξεις Ἀτελεῖς εἰς τὸν Δι Πα
Ἐντελεῖς καὶ Τελικᾶς Γα

Ταῦτα διὰ τὸ Στιχηραρικὸν καὶ Εἰρμολογικὸν ἐναρμόνιον γένος. Ἐνίστε μεταχειρίζεται εἰς τὸ Στιχηραρικὸν ὕργον τὴν διατονικὴν κλίμακα καὶ τότε Καταλήγει Ἀτελῶς μὲν εἰς τὸν Δι

Ἐντελῶς εἰς τὸν Πα X Ζω
Τελικῶς Ζω

Ὁ Ἐναρμόνιος Βαρὺς ἤχος μ' ὅλον ὅτι ἔχει τὴν αὐτὴν βάσιν τοῦ Ἐναρμονίου Τρίτου ἤχου, διαφέρει κατὰ τοὺς Δεσπόζοντας φθόγγους καὶ τὰς καταλήξεις Διότι ὁ μὲν Βαρὺς ἐναρμόνιος ἔχει Δεσπόζοντας τοὺς Δι, Γα, Πα ὁ δὲ Τρίτος τοὺς Κε, Πα Γα.

Καὶ ὁ μὲν Βαρὺς καταλήγει Ἀτελῶς εἰς τὸν Δι, Γα, Πα
καὶ τελικῶς εἰς τὸν Γα
Ὁ Τρίτος καταλήγει Ἐντελῶς εἰς τὸν Κε
Ἀτελῶς εἰς τὸν Πα
Τελικῶς Γα

Σημεῖα Φθορᾶς

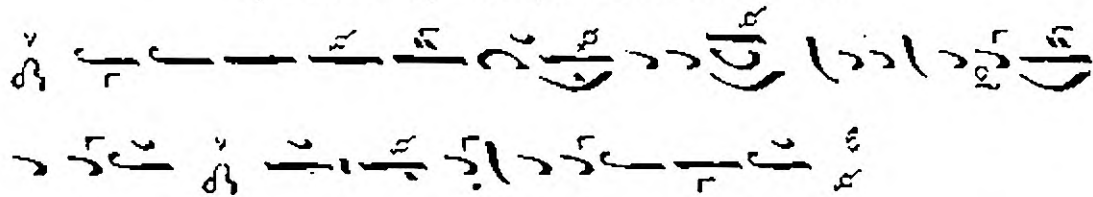
Εἰς τὸν Βαρὺν Διατονικὸν τοῦτο ξ καὶ τίθεται εἰς τὸν ὑψηλὸν Ζω
Εἰς δὲ τὸν Ἐναρμόνιον Βαρὺν τοῦτο ς καὶ τίθεται εἰς τὸν ὑψηλὸν Ζω
διὰ τὴν ὕφειν τοῦ Ζω τὴν ὁποῖαν ζητᾷ ἡ φθορὰ αὕτη ς ἐναρμόνιος
τιθεμένη ἐπὶ τοῦ φθόγγου Ζω ἐνεργεῖ εἰς ὅλους τοὺς φθόγγους Ζω τοῦ
Ἀσματος ἐκτός ἐάν λυθῇ δι' ἄλλης φθορᾶς τοῦ ἀρχικῶς ψαλλομένου Ἀ-
σματος Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ δι' ὅλας τὰς φθορὰς εἰς οἷον ὀδήσετε ἤχον
ἡθέλον τεθῇ Ὅλοι ὁμοῦ εἶναι 18 ὥς ἐν σελίδι 14.

ΑΙ τέσσαρες ιδιαίτερες Κλίμακες των φθογῶν τεταρτημορίου

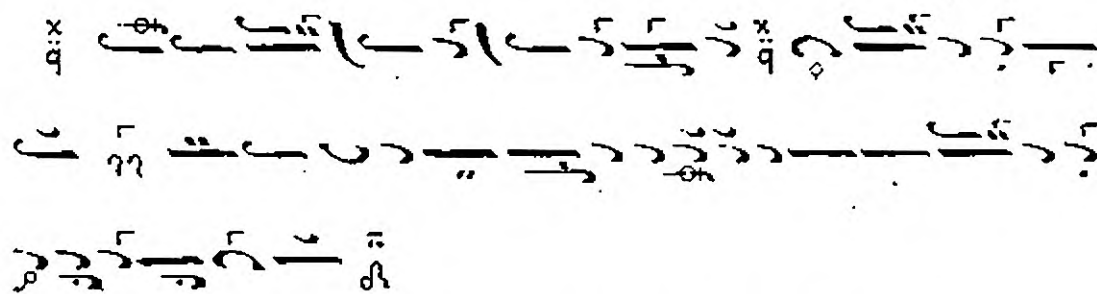
Ζυγός	Σπάθη	Κλιζόν	Έραβιον
6	12	6	3
9	12	9	9
12	3	12	12
3	3	3	12
18	21	10	3
3	6	14	18
15	9	12	9
66	66	66	66

<Μουσαῖος> (Χιζόν) (Νισαμπόου) (Αεφέι)

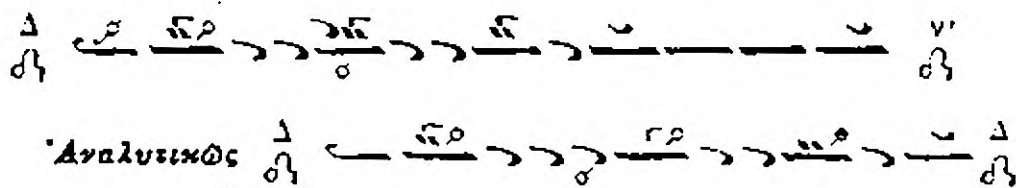
(Μουσικά) Φθορά Ζυγός Γύμνασμα

(Χισάδ) Γύμνασμα τῆς φθορᾶς Σπάθη

(Νισομπούρ) Γύμνασμα τῆς φθορᾶς Κλιτόν

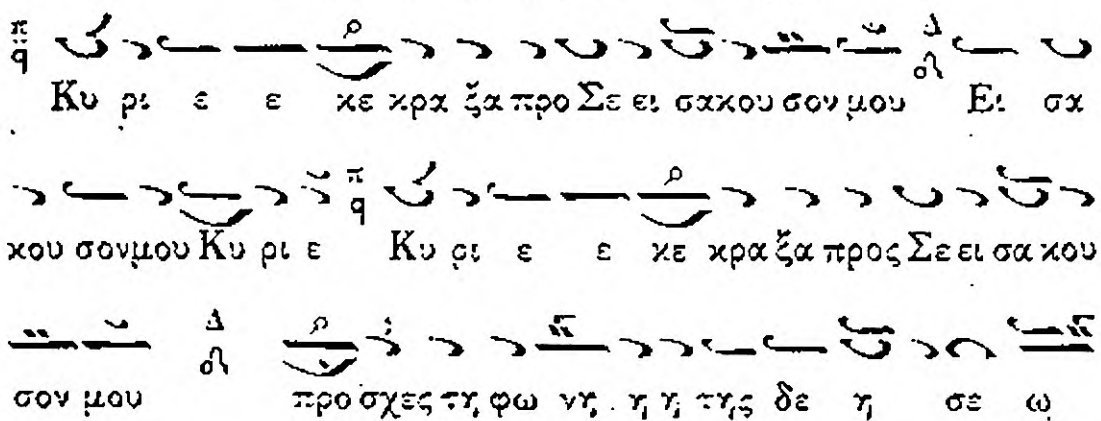

Ἀνάλυτικὸς Γύμνασμα τῆς φθορᾶς Ἐναρμόνιον

ΕΣΠΕΡΙΑ

Σύντομον Εἰρημολογικὸν Ἦχος Δ'

ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς Σε ε ε ει σα

κου σου μου Κυ υ ρι ι ε

Σύντομον Στιχηθαρικόν

Ἦχος Α΄

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο σε ε ει σα

κου ου σο ο ον μου ει σα α α κου σο ον

μου Κυ υ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε

κρα α ξα προ ο σε ε ει σα κου σο ον μου

προ ο σχες τη φω νη η η η . τη γε δε η η σε

ε ω ω μου εν τω κε κρα γε ε ναι αι με

ε προ ο σε ε ει σα σα κου σο ο ον μου Κυ υ υ

ε

Σύντομον Ειρημολογικὸν Ἦχος Δ'

λ

Ἐκ τοῦ^δ_λ Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ Σε ει σακου σον μου^δ_λ

ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε^ε_λ

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ Σε ει σα κου σο ον μου^Δ_λ

προ σχες τη φωνη η της δε η σε ω ως μου εν τω^δ_λ

κε κρα γε ναι με προς Σε ει σα κου σον μου Κυ ρι ε^Δ_λ

Στιχηθαρικὸν

Ἦχος Δ'

Ἐκ τοῦ^π_q Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε

ει ει σα κου ου σο ον μου ει σα α κου σοον^Δ_λ

μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α^π_q

ξα προ σε ε ει σα α κου ου σο ον ον μου^Δ_λ

προ σχες τη φωνη η τη ης δε η η σε ε

ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με ε προ ος^π_q

σε ε ει σα α κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

Ειρημολογικόν.

Ἐκ τοῦ

Ἦχος πλάγιος τοῦ Α΄

3

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σο ον μου

ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα

προ σε ει σα κου σο ον μου προσχες τη φω γη της

δε η σε ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε

ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ι ε

Σιχηραρικόν

λ π
κ q

Ἦχος πλ: τοῦ Α΄

Κυ ρι ι ε ε κε ε ε κρα α ξα ξα προς σε ε

ει σα κου σο ον μου ει σα κου σο ον μου ου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα ξα

α προ ο ος σε ει σα α α κου σο ον μου

προ ος σχες τη φω νη η τη η ης δε η η σε ω ω ω

ως μου εν τω κε κρα γε ναι με ε προ ο ος σε ε

ει σακου σο ον μου Κυ ρι ε ε

Σύντομον Ειρημολογικὸν Ἦχος Πλάγιος Δ'

Ἦχος λ̣ ὁ̣ Νη

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ σε ει σακου σο ον μου

ει σακου σο ον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε

κρα ξα προ σε ει σακου σο ον μου προσχες τη φω νη της

δε η σε ω ω μου εν τω κε κρα γε ναι με προς Σε

ει σακου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

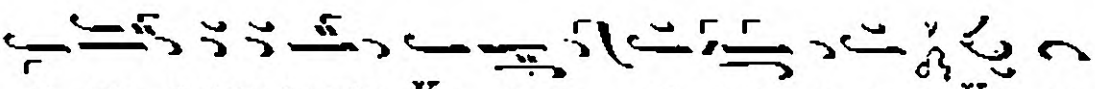
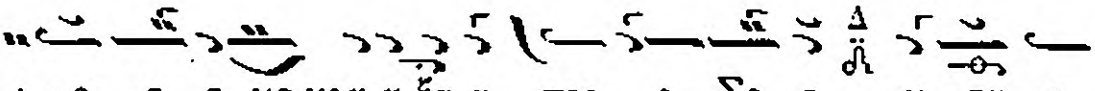
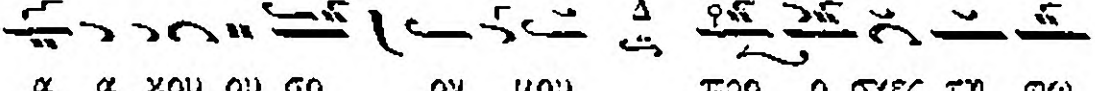
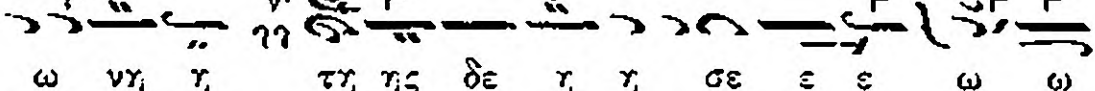

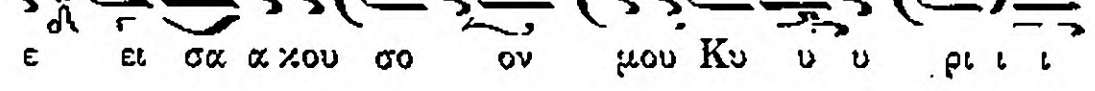
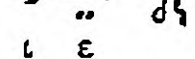
Ἐκ τοῦ Νη

Στιχηθαρικὸν

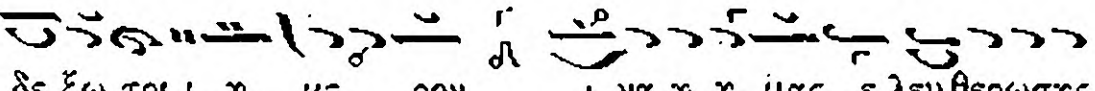
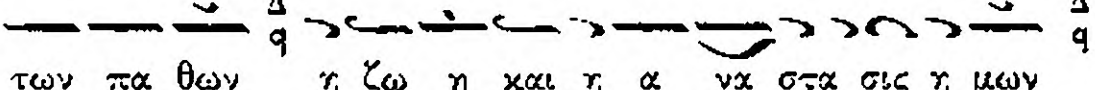
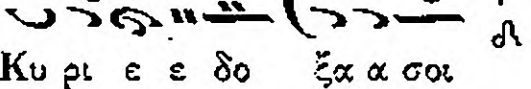
Ἦχος πλ. Δ'

Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ε ε κε κρα ξα

α προ ο ος Σε ε ει σακου ου σο ο ον μου ου

 ει σα ακουσον μου Κυ υ υ ρι ε ι ι ε Κυ ρι

 ι ε ε ε κεκρααξαα προ ο Σε ε ει σα α

 α α κου ου σο ον μου προ ο σχες τη φω

 ω νη η τη ης δε η η σε ε ε ω ω

 ως μου εν τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προ ο Σε

 ε ει σα ακου σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι

 ι ε

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλάγιος τοῦ Δ' ἐκ τοῦ Γα

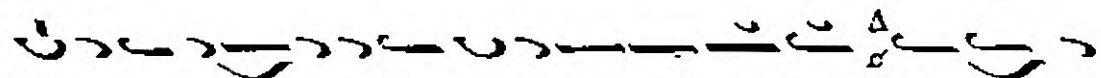

 Εξ υψους κατ' ἤλθεσ ο ο ευ σπλαγχνος τα φηνκατε

 δε ζω τρι ι η με ρον ι να η η μας ελευθερωσης

 των πα θων η ζω η και η α να στα σις η μων

 Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

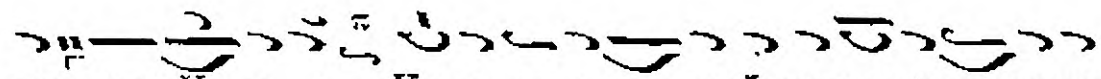
Σύντομον Ειρημολογικόν

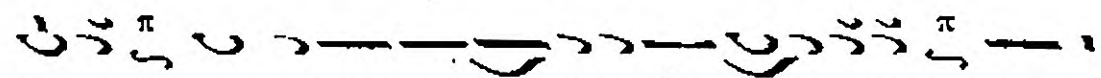
Ἐκ τοῦ Πα

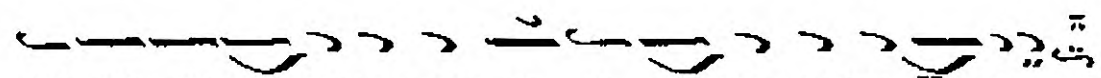
Ἦχος Β'

5

 Κυ ρι ε ε κε κραζα προς σε ει σα κου σον μου . ει σα κου

 σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε κραζα προς σε ει σα κου

 σονμου προσχες τη φω νη ητης δε η σεωσμου εν

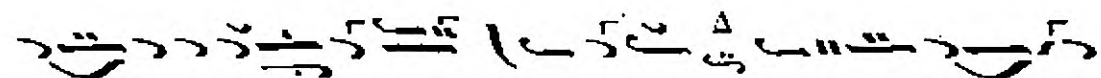

 τω κε κρα γε ναιμε προς σε ει σα κου σονμου Κυ ρι ε

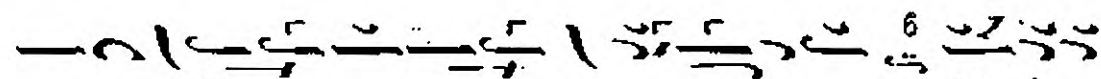
Σειχηραρικόν

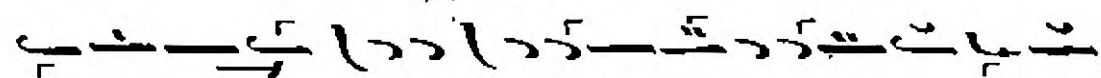
Ἦχος Β' Δι

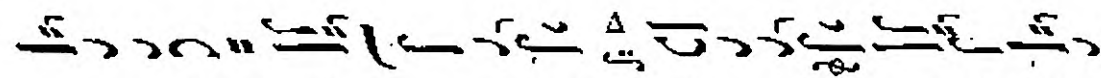
6

 Κυ υ ο ρι ι ε ε κε κραα ξα προ ο σε ε

 ει σα αα κουσον ο ον μου ει ει σα κου ου ου

 σονμου Κυ υ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε

 ε κε ε κρα ξα α προ ο σε ε ει σα

 α κου ου σο ονμου προ ο χθες τη η φω

νη α η τη ης δε η σε ε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι με ε προς σε ε ει σα κου σο

ον μου Κυ υ υ υ υ ρι ε ε

Σύντομον Ειρηολογικόν

Ἐκ τοῦ Δι.

Ἦχος λ' τοῦ Β'

Κυ ρι ε ε κεκραξα προς σε ει σα ακουσον μου ει σα κου

σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κεκραξα προς σε ει σα

ακουσον μου προσχεστηφω νη της δε η σε ως μου

εν τω κε κρα γε ναι με προς Σε ει σα κου σον

μου Κυ υ ρι ε ε

Πα

Στιχηθαρικόν

Ἦχος λ' Β' Πα

Νε ε Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα α προ

ο σε ε ει σα κου σο ον μου ει

σχ ^α σου ^α ον μου Κυ ^υ ρι ^ι ε ^ε Κυ ρι ^ε ε

κε ^α κρα ^ξ α ^π ρο ^σ ε ^ε ει ^{ει} σα ^α α ^α κου ^{ου} σο ^{ον}

μο ^α προσ ^α χε ^α τη ^φ ω ^ν η ^η η ^η τη ^η δε ^τ

η ^σ ε ^ω ω ^ω ρ ^ς μου ^α εν ^τ ω ^κ ε ^κ ρ ^α γε ^ε ν ^α ι ^α ι ^α ι ^μ ε

π ^ρ ο ^σ ε ^ε ει ^{ει} σα ^α σου ^{ου} ον μου Κυ ^υ υ ^υ υ ^υ

ρι ^ε ε ^ε ε

Σύντομον Ειρημολογικόν

Ἦχος Γ Γα
??

8 ^α Κυ ^ρ ι ^ε ε ^ε κε ^κ ρ ^α ξ ^α π ^ρ ο ^ς Σ ^ε ει ^{ει} σα ^α σου ^{ου}

ον μου ^{ει} σα ^α σου ^{ου} ον μου Κυ ^υ ρι ^ι ε ^ε Κυ ^ρ ι ^ε ε ^ε κε ^κ ρ ^α

ξ ^α π ^ρ ο ^ς ε ^{ει} σα ^α σου ^{ου} ον μου ^π ρ ^ο σ ^α χ ^ε α ^τ η ^φ ω ^ν η ^τ η ^ς

δε ^η σ ^ε ω ^ω ρ ^ς μου ^α εν ^τ ω ^κ ε ^κ ρ ^α γε ^ε ν ^α ι ^α ι ^μ ε ^π ρ ^ο

σ ^ε ε ^{ει} σα ^α σου ^{ου} ον μου Κυ ^υ ρι ^ι ε ^ε

Στοιχηματικὸν
Ἦχος Τρίτος Γ ᾠή

Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ

ο σε ε ει σα α κου σο ον μου ει

σα α κου σο ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ε Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ο

ο σε ε ει σα α κου σο ον μου

προ σχεις τηφω νη η η η τη ης δε ε η σε ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ε ναι

αι με προ ο ο Σε ε ει σα κου σον μου Κυ

υ ρι ι ε

Σύντομον Εισομαστικόν

Ἐκ τοῦ Γα

Ἦχος πλ. τοῦ Γ'— ἢ Ἦχος βαρὺς

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς Σε ει σα κου σον ον μου ει

σα σου σο ον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κεκραξα προς

σε ει σα σου σο ον μου προσχεστη φωνη της δε η σε

ω ως μου εν τω κεκρα γε ναι με προς Σε ει σα σου σο ον

μου Κυ υ ρι ε

Στιχηραριον

Εναρμόνιος

ΓΓ Έκ του Γα

Ηχος Βαρυς

Κυ υ ρι ε ε κεκραξα α προ ο Σε ε ει

σα α σου σο ο ον μου ει σα α σου σο ον

μου Κυ υ ρι ε ε Κυ ρι ε ε κεκραξα α

προ ο ο σε ε ει σα σου σο ο ον μου προ ο ο

σχεστη φωνη η η της δε η η σε ω ω ως μου

εν τω κεκρα γε ναι με προ ο ο σε ε ει σα

α σου σο ον μου Κυ υ ρι ε

Ἐκ τοῦ Ζω Σειχηραρικόν Ἦχος Βαρυὺς Διατονικὸς

Πα α α σα πνο ο γι γ αι νε σα
 α το ο ο τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον
 αι νει τε το ον Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου
 ρα. νω ων αι νει ει ται α αυ το ον εν τοι οις υ ψι
 ι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω ω

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

Σχετικὴν περιγραφὴν περὶ τῆς μεθόδου μου ταύτης προγραμματεύεται εἰς τὴν Μεγαλειώδη ἐκδόσιν τοῦ ὀδριστοῦ Μουσικοῖστορικοῦ συγγραφεὺς κ. Παναγ. Ἀντωνέλης ἔργον τοῦ (Βυζαντινὴ Ἑκκλ. Μουσικὴ) ἐκδόσεως τοῦ 1956 καὶ εἰς τὴν σελίδα 126 εἰς τὴν ἀλφαθητικὴν σειρὰν Μ.

Ἡ μέθοδός μου αὕτη, εἶναι ἡ πλέον εὐκολος, ἡ πλέον πλουσία εἰς θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ ἐξηγήσεις, καὶ εἰς λίαν κατανοητὴν γλῶσσαν καὶ περιλαμβάνη πλεῖστα παροδείγματα καὶ γυμνάσματα, ὥστε καὶ οἱ πλέον ἀνεπίδεκτοι μαθήσεως, νὰ ἀντιλαμβάνωνται πλήρως. Εἶναι βιβλίον χρήσιμον εἰς δσοὺς ἐπιθυμοῦν νὰ ἐκμάθουν τὴν Ἑκκλ. Βυζαντ. Μουσικὴν. Ἡ πολυετής μου ἐργασία ἐπ' αὐτῆς καὶ πέτρα, καθὼς καὶ ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, μοῦ ἐδίδαξαν τὸν τρόπον καὶ τὸ σύστημα τοῦτο.

Προσεχὺς ἀποπερατοῦται ἔργον μου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Μέλισσα» περιλαμβάνων πλεῖστα ὅσα, ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα ἔργα μου τῆς Ἑκκλ. Ὑμνωδίας. Καθὼς ἐπίσης καὶ πολλὰ ἐκλεκτὰ μαθήματα μεγάλων Μουσουργῶν, καθὼς καὶ πολλὰ τῶν ἀειμνήστων διδασκάλων ἡμῶν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποκτήσουν τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν ἐκτυπωθεὶς πῖνακα συνδρομητῶν τοῦ βιβλίου, ὅς ἀποτανθῶσιν δι' ἐπιστολῆς τῶν εἰς τὴν διεύθυνσίν μου Σολωμοῦ 26 Αἴγιον. Ἡ τιμὴ τοῦ ἔργου αὐτοῦ τιμᾶται δραχ. 60 μόνον διὰ τοὺς συνδρομητὰς.

Ὁ συγγραφεὺς
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐτυπώθη ἐν Πειραιεὶ εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ Ἐκδοτικοῦ καὶ Ἐκτυπωτικοῦ Ὁργανισμοῦ ἢ «Γλαῦξ» Νοταρῶ 45—τηλ. 422.874, ὑπὸ τοῦ μορφωτικοῦ καὶ στοιχειοθέτου Γεωργίου Μ. Πολιτόρχη.

Ἀπαγορεύεται ἐκ τοῦ Νόμου πᾶσα ἀντιγραφή καὶ ἀνατύπωσις.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

Σχετικήν περιγραφὴν περὶ τῆς Μεθόδου μου ταύτης πραγματεύεται εἰς τὴν Μεγαλειώδη ἔκδοσίν του ὁ ἄριστος Μουσικοῖστορικός συγγραφεὺς κ. Παναγ. Ἀντωνέλης ἔργον του (Βυζαντινὴ Ἑκκλ. Μουσική) ἔκδόσεως τοῦ 1956 καὶ εἰς τὴν σελίδα 126 εἰς τὴν ἀναφορικὴν σειρὰν Μ.

Ἐκυκλοφόρησεν τὸ Νέον ἔργον μου Θείας Λειτουργίας ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡ ΜΕΛΙΣΣΑ» περιλαμβάνουσα ἅπασαν τὴν ὕλην τῆς Θείας Λειτουργίας μετὰ τὰ ἐκλεκτότερα, πρωτότυπα, καὶ συντετμημένα ἔργα μου τῆς Ἑκκλ. Ὑμνωδίας. Καθὼς ἐπίσης καὶ διάφορα διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς Ἱεροδιακόνους καὶ Ἱεροψάλτας. Τὰ μέχρι σήμερον κυκλοφοροῦντα 7 τεύχη τιμῶνται δραχμαὶ 60, καὶ τὰ τελευταῖα 5 τεύχη Ὀλοκληρομένον τὸ βιβλίον δραχμὰς 500.

Ὁ συγγραφεὺς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΑΠ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΝ

ΣΟΛΩΜΟΥ 25 - ΤΗΛΕΦ. 263 - ΑΘΗΝΑΙ

2263

Ἡ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ

15
ΕΚΔΟΣΗ 1956